ſanctioni:vt coadiutores huiuſmodi de ꝓuētib⁹ p̄latoꝝ in quoꝝ aſſument auxiliū: a ſumpt⁹ſuſcipiāt moderatos: ab alienatiōe qualibet de bonis eccleſiaſticis prelatorum ipſoꝝ:vel eccleſiarū ſuarum quomodolibet faciēda peni/ b tus abſtinētes:rōnē nō ſolū in diſtricto examine:ſed ⁊ p̄latis eiſdē(ſi ſane mētis extiterīt)ac caplīs eorūdē:ſeu etiā ipſoꝝ p̄latoꝝ ſucceſſoribus(ſi hoc antea nō fecerīt) plenariā reddit...i. ❡ Ceterum q̄ꝺ de epīs premittit:ad ſuperiores etiā p̄latos eſſe volum⁹⁊ intelligim⁹referendū.

De inſtitutionibus.

Bonifacius octauus.

Capitulum ſede vacāte licet bñficia ad epī collationē ſpectātia ꝯferre nō poſſit:tñ ab illa p̄ſentatos inſtituere pōt. hoc dicit. Zen.ca I

c Et ſi capitulū ſede vacante:bñficia q̄ d ad collationē epiſcopi ptinēt:ꝯferre e nō poſſit. ❡ Preſentatoſ tñ a patronis poteſt admittere g ſi ſint idonei:⁊ eos inſtituere in bñficijs ad que fuerint h preſentati. Liceat ad epm ſi ſupereſſet:admiſſio ⁊ inſtitutio huiuſmodi pertinere.

Idem in eodem.

Non repellit defectus ſacramentorum ordinum preſentatum.hoc dicit Zen.ca.II

i Si is quē rectoris preſentatio in aliqua parochiali eccleſia noſcitur pertinere:quempiā non conſtitutum in ſacris preſentet ad eā:ipſum(dummodo alias ſit idoneus) et infra tempus a k iure ſtatutum ad ordines q̄s ipſius eccleſie cura requirit: valeat promoueri decernimus admittendum.

De conceſſione prebende et eccleſie nō vacantis.

Innocētius quart⁹ dilecto filio Andree capellano nr̄o.

Si mādet alicui ꝓuidere de dignitate vacatura quā duxerit acceptandam:et vacat dignitas quam añ acceptationē ordinarius ꝯfert:tenet ip̄i⁹ collatio:etiā ſi executor īpetrāt añ acceptationē fecerit reſeruationē īhibitionē:⁊ ꝓceſſus ſuper prima vacāte. Johan.an.ca.I

l m Quia cūctis:et.ī.ꝓponebat itaq; pro parte tua:q̄ꝺ cum

poſſet.xxiij.q.viij.occidit.ſ̄.de teſti.cum cauſam. a ❡ Moderatos. Ad idē.ſ̄.eo.ti.de rectoribus.⁊.c.ſe. nō eni cogunt ꝓprijs militare ſtipēdijs.x.q.ij. p̄carie. xij.q.ij.charitate. b ❡ Abſtinentes. Ad idem.ſ̄.eo. de elec.nihil eſt.⁊ eo.li.e.ti.is cui.⁊.c. indemnitatibus .§.ſi vero.⁊ intellige de alienatiōe immobiliū vl' mobilium p̄cioſoꝝ: alīs mobilia q̄ ſeruādo ſeruari nō pñt alienare poterunt ad inſtar tutoꝝ.C.de admi.tu.lex que tutores. Jo.an. Et ſi capitulum. ❡ Sede vacāte capl'm ſuccedit epo in ptāte inſtituendi:ſ; non in ptāte ꝯferēdi beneficia. h.d. ſm Jo.de fan. Et h̄ mo improbat ſiſtudinē. Scđo decidit caſum dubium ibi:pñtatos. q̄ꝺ dubiū fortiſicat ibi: Licz. Jo. an. c ❡ Capitulum. Emanauit ad declarationē eoꝝ que no.ſ̄.de maio.et obe. his q̄.⁊.c. cum olim. d ❡ Epi. Sol⁹ q̄ꝺ dic vt.ī.ne ſe. va.c.vno. e ❡ Non poſſit. Dc.ſ̄.ne ſe.va.c. illa.(opi. Guil.ī Spe.de pñtatione nō facienda p capl'm vacāte ſede.⁊ quō cōmendā facere pōt ſm Vin.q̄s ibi ſcripſi.hic ponit Arch. Jo.an.) Sed obijcies ſi pōt ꝯfirmare q̄ꝺ eſt plus:q̄re nō ꝯferre? Sol'.eſt falſum q ꝯfirmare ſit plus:q: q̄ ꝯfirmat nō donat: de fi.inſtru.inter.ſed q̄ ꝯfert donat.ſ̄.eo.li.de offi.vica.c. vi. f ❡ Preſentatos. Quid de elect' p clericos ad q̄s electio ſpectat? dic idem:ſed de illis erat expreſſum in p̄dic.decre.cum olim.de maio.et obe.iō de pñtatis ſolū hic dixit:et poterat de p̄ſentatis dubitari:q̄ſi pñtatio inniteret gratie:et iuri cōi vt ſic ptās hui⁹ gratie vacāte ſede in capl'm non tranſiret. g ❡ Idonei. Intelligitur ſi nō ſit appoſitū de elec.cām que.(arguit h̄ Archi.p.c.xxviij.diſt.priuſq̄s.⁊ p no. lxiij.di.c.j.in fi.q ſi cōfirmator epūs capl'm vel cōfirmator ipſoꝝ dicit talem nō debuiſtis eligere per id ipſum reprobaſſe videt Jo.an.) h ❡ Epiſcopum. Solū ea enim que ſunt iuriſdictionis tranſeunt in capitulum vacante ſede:vt in iuribus ſuperius allegatis.ad idem de here. ad ab/

olendam.quod verum intelligas:niſi interdictum eis eſſet a papa:vt.ſ̄.eo.lib.de maio.et obe.c.vno. i ❡ Si is. ❡ Non diuiditur. Jo.an. l ❡ Quem. Quod in decreta.ſ̄.de eta.⁊ quali.p:eterea.de diſpenſatione olim fieri poterat:eſt hic hodie ius cōe:q̄ꝺ verum intelligo in hoc ſuo caſu.ſ. cum preſentatur quis ad rectoriā eccleſie parochialis p patronū. dic aūt vt dixi.ſ̄ de preben.ſi pro clericis pauperibus.(multi contra:⁊ vide q ibi dixi de elect. dudum.j. ſuper verſi.vel in ordinib Johan.an.) k ❡ Statutum. ſ̄.de elec.licet canon. Quia cūctis et ī. ❡ Hec eſt famoſa decretalis et copioſa et ſubtiliter glo.p Innocē. Abba. hic ſummabat quod executor datus ſub forma q conferat tali q̄ꝺ duxerit acceptandū ante acceptationem nihil facere poteſt. hoc dicit Johā.an.q iſtō nō videt bene dictum ſed dicit q intellexit illud nihil quod afficiat: et ſic debet intelligi glo.in.§.ſubiunctiſ infra que incipit nota q qñ.Do. l ❡ Quia. Contra hunc caſum ſtilus curie clauſulam adinuenit: qua ſtatuit terminum acceptandi:inhibens infra illum collationem fieri cum decreto:quod dic vt in Clemen.eo. ti.cum ei quem.ij.reſponſo.(formā illius Clemen. ibi vide.notatam in glo.iſte terminus. Jo.an.) m ❡ Et infra. Sub hoc infra intelligas factū.ſ.q Inno.quartus auctor decre.dicit. Hoſtien.⁊ Boati.poſt eū. qui ſemp fuit nobilius grōſus et iſte draco fuit filius dñi de Borbono. Jo.an.)dedit grām draconi ſuper prima prebenda vel dignitate ſine cura.que vacaret in eccl'ia carnotenſi:quā duceret acceptandā:dato ſibi ꝓore quodā in executorem:et in lr̄is ſuis erat decretum: prior ille acceſſit ad eccl'iā carnoteñ.q̄ tunc vacabat:⁊ ibi in caplo in q̄ erat ſubdecanus grām publicauit: ⁊ ꝯtulit ibidē illi.d.dignitatē ſine cura:vl' p̄bēdā q̄ ibi prio vacaret q̄s duceret acceptādā:īhibēs ne q̄s veniret h̄ ſuā collatōnē:⁊ ꝓnūciāſ irritū ſec⁹fctū. Poſt h̄ ꝓpoſit⁹ nor

Additio

Stilus curie

Addi.

a b p̄dicta pꝛepoſitura duꝫ vaca
bat:tibi per eum qui cōferre
c potuit ipſam collata fuiſſet:
collatio huiuſmodi canoni/
ca exiſtebat:maxime cuꝫ nul
d la per pꝛiorē ipſum que illam
e impedire poſſet: inhibitio p̄/
ceſſiſſet. ¶ Dicebat autē ꝑs
f altera:ꝙ cum pꝛemiſſe littere
ſede carnoteñ. vacante fuiſ/
g ſent in capitulo publicate:ac
pꝛefatus ep̄s tunc de capitu/
h lo ipſo eſſet:ibiqꝫ pꝛeſens exi
ſteret:ignoꝛare nō potuit mā
datū apoſtolicum:ſuper con
ferenda memoꝛato.D.pꝛebē/
i da vł dignitate ſine cura quā
ipſe duceret acceptandā:cuꝫ
pꝛimo in eccleſia ipſa p̄dicta
vacaret alij fuiſſe directum. ⁊
ſic per conſequēs facultatē ſi
bi eſſe ſublataꝫ conferēdi hu
iuſmodi dignitatem.pꝛopter
k quod videbatur ꝙ nec per ſe
nec per alium pꝛefatam pꝛe/
poſituram curam non habē/
tem animarū annexaꝫ:que p̄
mo poſt mandatum ipſum in
eccleſia pꝛedicta vacauit:po/
tuerit alicui perſone confer/
re:pꝛeſertim cum iam dictus
pꝛioꝛ eodem publicato man/
dato:mox pꝛefato.D.pꝛeben
dā vel dignitatē curaꝫ hmōi
nō habentē quā p̄mo in eadē
eccleſia vacare ꝯtingeret:cō/
l tuliſſet.nec aľs etiā (ꝓut alle
gabaſ) ꝓdeſſe poterat ip̄ius
ep̄i ignoꝛātia in hac ꝑte.nā ſi
alicui a ſede apoſtolica cōce/
m datur:ꝙ excōicari non poſſit
licet id foꝛſitan ſuus ignoꝛet
epiſcopus:nō tñ ꝓpter h̄ eiuſ
ligatur ſentētia:ſi quā pꝛofe/
n rat in eundē. ¶ Similiter ſi
alicui ꝯferendi p̄bendaꝫ ali/
quā tribuaſ a ſede apoſtoli/
ca poteſtas:ex hocipſo vide/
tur ꝙ ſit epiſcopo conferendi
tūc eā penitus interdicta fa/
cultaſ. ¶ Nec obſtaret ſi foꝛ
te obijceretur:ꝙ lex ſeu cōſti
tutio vł mādatū:nullos aſtri
gunt niſi poſtq̄ꝫ ad noticiam
ꝑuenerint eoꝛundē: aut niſi i
o poſt tp̄s īfra qđ ignoꝛare mi/
p nime d̄buiſſent :qꝛ ī p̄uilegijſ
⁊ indulgētijs ſeu ꝯceſſiōibuſ
ſpecialib⁹ ſec⁹ exiſtit:in q̇bus
ſufficit ꝙ ad illoꝝ q̇b⁹ ꝯcedū
tur noticiā ꝑueniāt: vt patet
cū indulgeſ alicui ꝙ excōica
ri nō poſſit:ſic ſupi⁹ ē exp̄ſſū
⁊ q̇dē cū tribuiſ alicui pote/
ſtas ꝯferēdi p̄bēdā: videtur
ꝓculdubio ei cōcedi aliquid

mādie in vltramarinis ꝑtib⁹ deceſſit p̄us electo ⁊ ꝯfir/
mato ſb̄decano ip̄i⁹ eccľie carnotēſis i ep̄m carnotēſem.
Additio p̄poſitura aūt illa erat dignitaſ. (dicē Jo.mo.ꝙ h̄ ñ fuit
diſputatum an eſſet dignitas vel officiū:tñ vt dicit ip̄e
Inno.no.de p̄bē.de multa in fi.ꝙ p̄poſiture eccľie car
noteñ.ſūt officia
non dignitates.
Jo.an.) ſine cu/
ra ī eccľia carno/
teñ.S.ſācti Eu
ſtachij cardinaľ
i ꝑtib⁹ illis lega/
tus ſupplicauit
ep̄o vt dignitatē
illā ꝯferret An/
dree nepoti dñi
pape. ep̄s ille cō
miſit illi cardiali
vt ꝯferret qđ fa/
ctū ē.p̄oꝛ aūt ille
executoꝛ dꝛacōis
audiēs dignita/
tē illā vacaſſe cō
miſit cuidam ar
chip̄ſb̄ro:ꝙ illuꝫ
dꝛaconē q̇ ipſam
dignitatem acce
ptauit deberet d̄
ipſa īueſtire: qđ
factū ē.mō inter
D.⁊ a.ſuꝑ hac di
gnitate q̄ſtione
ſuboꝛta: ꝑtes fu
erūt coꝛaꝫ papa.
⁊ p̄mo allegauit
a. vt ſeq̇ſ : Hec
patēt in deciſa ⁊
ex his q̄ ſequenſ
infra.Et diuide
in ſex ꝑtes.In p̄
ma q̄ durat vſqꝫ
ibi:dicebat autē
pōiſ an petitio.
In ſcđa q̄ durat
vſqꝫ ibi:ex parte
D.poniſ defenſio
Addi. (Hoſtiē.q̇ facit
ſx.ꝑtes.d̄ hac ſe/
cūda faē tres di/
cens ꝙ J.an.excipiſ.Tertio exceptio roboꝛaſ.Quarto
ꝓ dño alia rō inducit.Ita de tertio d̄ꝛ ꝙ q̇nto replica/
tur.Sexto replicationi addiſ.hoc nō placet:qꝛ potius
ſunt partiū diuiſiōes q̄ꝫ ꝑtes Jo.an.) In tertia q̄ du/
rat vſqꝫ ibi:Sꝫ extitit:ponūſ replicatiōes A. In q̄rta
q̄ durat vſqꝫ ibi:Ecōtra ꝓ:ponūſ duplicatōes dꝛaco
nis. In q̇nta q̄ durat vſqꝫ ad·§·nos itaqꝫ: ponunſ tri/
plicatiōes an. In ſexta ꝓ an.ſnia ferſ. a ¶ Predicta.
Indeciſa.Sic.ı.de re.ec.nō alie.dudū. b ¶ Vacabat
Notabat factū ꝑtı alteri⁹.q̄ſi diceret illi.D.fuit colla/
Additio ta p̄bēda(meli⁹ diceret dignitas Jo.an.)ꝑ executoꝛem
ſuū anteq̄ꝫ vacaret:ſꝫ mihi vacans collata fuit.
An ep̄s ſi/ c ¶ Potuit.ſ.ꝑ ep̄m:ſeu ei⁹ auc̄te:vt.ſ.dixi:interdum
ne capitulo etiā ſol⁹ ep̄s talia ꝯfert:iterdū cū capitulo ſm̄ diuerſas
poſſit ꝯfer/ ꝯſuetudines.ꝙ dic vt no.de elec.cū eccľia vulterana .ı.
re bñficia ne ſe.va.c.vno.⁊ bñ dixit q̇ poterat:qꝛ aľs collatio non
valuiſſet:qꝛ ꝓ nō dato habeſ/qđ ab illo daſ ⁊c̄.de iure
patro.qđ aūt.ibi de h̄. d ¶ Pꝛiorē.q̇ fuerat executoꝛ
dꝛaconis:vt dixi.ſ. e ¶ Poſſet.Nō ꝙ aliq̄ p̄ceſſerat
ſꝫ nō talis q̄ impedire poſſet:⁊ erat rō:qꝛ fuerat facta
añ acceptationē:vt ꝑꝫ.ı.ꝟ.ſubiūctū. f ¶ Pꝛemiſſe.
In deciſa ip̄etrata ꝑ illud.D.ad p̄oꝛē executoꝛē ſuū.
g ¶ Publicate.Vñ ꝑ hoc videbaſ effecta dignitas:
vt.ı.e.ſi capľo.ſꝫ
nō eſt veruꝫ hoc
caſu vt ibi dicā.
h ¶ Eſſet.ſic.ſ
d̄ reſcꝑ.eā te.⁊ li
cet h̄ nō ignoꝛet
ñ tñ ig̃rabat col
latione ꝑ p̄oꝛem
factā añ vacatio
nē ⁊ acceptatiōꝫ
nō valere.⁊ ideo
iſte allegationes
ignoꝛātie paꝝ ꝓ
ſunt. l ¶ Sine
cura.Et ſi hoc ñ
fuiſſet adiectū d̄
tali intelligēduꝫ
erat:vt.ſ.e.li.de
p̄bē.cuꝫ i illis.j.
rñſo. k ¶ Vi/
debaſ.Male in
telligētib⁹: ſb̄tili
ter ām ītuētib⁹ h̄
nō videbaſ.ſ. d̄
trāſ.inē coꝛꝑalia
·§·j.Jo. l ¶ Al
legabaſ.ꝓ ꝑte ip
ſi⁹ D.ad coꝛrobo
rādā exceptiōem
vł defenſionē ſu/
am. m ¶ Non
poſſit:vt.ı.d̄ p̄ui
le.volētes. talia
tñ p̄uilegia ñ ex/
tendūſ ad ſnias
oꝛdinarioꝝ : niſi
in caſib⁹: vt.ı.e.
ti.ne aliqui.
n ¶ Sitr.Paꝝ
valet hec ſilitu/
do:qꝛ alia rō te/
formaſ pactū:vt
ꝑꝫ.ı. ·§·ex ꝑte.
o ¶ Tp̄s. Qđ ē
duoꝝ mēſiū a tp̄e publicatiōis.poſtea ꝓ ñ valebit ig̃/
rātiā allegare:vt i auc̄.vt fa.no.ꝯſti.circa p̄nci.⁊.ſ.ne
cleri.vł mo.ſuꝑ Specu. (⁊.ſ.de ſen.ex.nouerit.dicit
Hoſt.ꝙ putat ibi ſp̄ale i ꝯſtitutiōib⁹ p̄ncip̄is:aľs aūt Ad
hoc tp̄s erit arbitrariū.ff.d̄ iu.deli.l.j·§·ait p̄toꝛ.et iō
ſufficit ꝙ ſit publice ꝓmulgata:ad hoc vt oēs aſtrigat
ſ.de poſtu.p̄la.c.j.xvj.di.ꝙ dicitı.d̄ ꝯſti.c.ij.d̄ hac ma
teria ⁊ q̄ ſit rō diuerſitatı ple.no.i ſū.d̄ ꝯſti·§·qū ꝯſtō
in p̄n. Hoſt.cui⁹ dictū ponūt Jo.mo.⁊ Arch.Opi.aūt
Jo.quā ponit Arch.vi.i remiſ.q̄ ſeq̇ſ i gl. Subdit āt
Arch.ꝙ mādatū ligare ñ debet:niſi ex̄q̇ ꝑuenit ad eos
q̇bus mittiſ.ff.de ac.poſ.q̇ abſenti.Et no.Inno.ſ.de
elec.inotuit i vl.glo.ſua.⁊ vide qđ dicā ſuꝑ glo.ſ.Jo.
an.)⁊ hic adde qđ dixi in fi.ſuꝑ data i vl.glo. Jo.an.
p ¶ Pꝛiuilegijs.Hec allegatio intelligitur ſm̄ reſpō
ſionē aduerſe partis.ı.eo·§·ex parte.⁊ poterat eſſe ra/
tio:quia ꝯſtitutiones ſunt penales(dicunt Innocē.et Ad
Hoſtien.ꝙ hec rō nō eſt ꝑpetua.declarat Joh.mo.qꝛ

in multis ꝯſtitutionibꝫ nō agit̃ de pena infligēda. dicit ꝙ q2 lex oib9 eſt cōis ⁊ oēs aſtringit. ſ. de ꝯſti. c. fi. ⁊ C. de leg. leges ſacratiſſime. iō ibi eſt ēps vniforme. Sꝫ in dulgētia eſt lex ꝑuata. iij. di. ꝑuilegia. quā ſola ꝯcedētis intētio ꝯtēplat̃. Jo. an.) ⁊ ſic ex ſe odioſe: ꝑuilegia gr̃oſa: ⁊ ſic fauorabilia: ad h̃. ꝗ. de reg. iu. odia. ſed lꝫ h̃ ꝓbabile videat̃ ſm ꝑdictū. §. debet intelligi.

a ¶ Speciale. Quaſi ſm intētionē allegātis lr̃a ꝓ. D. directa ꝑuilegiū eſt cēſenda ⁊ ſic nō requirat̃ epi ſcia: ſꝫ nō eſt ita vt ſequit̃ Jo. an. b ¶ Abſentē. Contumaciter alias ꝫ. iij. q. ix. per totum. (ſ. de maio. et obe. inter quatuor. Arch. remittit. iij. q. ix. in ſū. de do. ⁊ cōtu.

ditio

ꝯtitatis Jo. an.) c ¶ Depoſitōis. Idem in inhibitione ſuſpēſione vel excōicatione videt̃. ad h̃. de dolo ⁊ ꝯtu. c. veritatis in fine. d ¶ Valebat. Docverū eſſet ſi de certa ꝑbenda vel dignitate mādatū fuiſſet. vel in caſu iſto poſt acceptationē. ⁊ h̃ nō aduertit allegator Jo. an. e ¶ Vim ſuā habet. Priuilegiū enim datū alicui ſtatiꝫ vim ſuā habet cuꝫ ꝑuenerit ad illū cui ꝯcedit̃: ad h̃ facit lex dicēs: ꝙ ſi ſcripſi ſeruo meo vt in libertate morēt̃: non ſtatim liber eſt: ſed tūc cū litera ad ipſum ꝑuenerit. ff. de ac/ qui. poſ. l. qui abſenti ſuo. in ꝑn.

a ſpeciale. ¶ Adijciebat̃ inſuper ꝙ cū ſnīa ſtatiꝫ arceat etiā ignorantē. qm̄ ſi ꝯtra prelatū b aliquē abſentē c depoſitionis ſnīa ꝓferat̃: ꝯtractus ꝗs inierit ignorāter poſtea vt prelatus: nullū robur obtinent firmitatis: ⁊ in ſupradictis litteris irritū decernim9 et inane. Quicq̃d ſup hmōi ꝑbēda vel dignitate ꝯtra noſtrū cōtigerit attentari mādatū: collatio quam idem ep̄us poſt tale noſtrū decretum ſiue illud ignorauerit ſiue non: de prefata prepoſitura per ſe vel ꝑ alium d fecerat: non valebat. ¶ Ex parte xpo tua extitit replicatū ꝙ hoc de illis priuilegijs et indulgentijs (equitate ſuadē e te) debet intelligi q̄ vim ſuā habent mox cū ad illos quibus ꝯcedunt̃ ꝑueniunt. ex q̄rum tenore liquido noſci pōt ꝙ talis circa ea fuerit intentio cōcedentis. vtpote cū alicui ꝯceditur ꝙ excōicari non poſſit: ex hoc enī euidenter apparet: alijs ipſum excōmunicandi ademptaꝫ eſſe penitus facultatem: non ſic autē ſi alicui conferendi prebendā ſiue f certam ſiue g incertam tribuatur poteſtas: non enī tūc eſſe videtur tribuentis intentio vt per hoc ei ad cuius donationē prebenda ipſa pertinet h ꝯferendi poſſibilitas adimatur: niſi prius ille ſibi notificet ꝙ eam velit per huiuſmodi ptātem conferre: aut ei colationem interdicat illius: vel poſtq̄ꝫ ipſi notificauerit talē ptātē fore ſibi ꝯceſſam vacu i um decernat et irritū ſi ſecus k de ipſa ꝑſumat: q2 cū illi non amplior det̃ ptās q̄ꝫ ipſe romanus pontifex habeat in hac ꝑte: ſicut per eā quā obtinet ipſe romanus pontifex facultas cōferēdi beneficiū vel ꝑbendam: niſi ſuam inſinuet voluntatē alicui non aufert̃. Similiter ⁊ per eā que taliter l m illi ab ipſo ꝯcedit̃: ei ad queꝫ ipſius prebende ſpectat collatio: priuſq̄ꝫ inſinuet ille ſibi ꝙ velit eam cōcedere: vel etiam ꝯferat (ſi forte vacet) ptās nō tollit̃ ꝯferendi: niſi forſan ꝙ ipſam ꝯferre non poſſit exprimatur in ꝯceſſione hmōi ptātis: tūc enī licet talem ꝯceſſionem fortaſſis ignoret ſua tamen collatio: ſi poſtmodū ꝑbendā ip̄am ꝯferat nihil valet cū ſatis ſuꝑ hoc ꝯcedētis intentio agnoſcat̃: ſicut cū indulget̃ alicui ꝙ excōicari nō valeat vt in ſuꝑioribus eſt ꝑ n miſſum. Subiunctū etiā extitit ꝙ cū memorato ꝑori ꝑ ꝑfatas lr̃as mādauiſſem9: vt memorato. D. ꝑbēdā vel dignitatē ſine cura quā acceptandā duceret: ſi vacaret tūc vel quā primo vacare ꝯtingeret in eccl̃ia ꝑdicta ꝯferret: idem prior ꝓuidēdi ei de ꝑbēda vl' o dignitate ip̄a: niſi poſt acceptationē ipſi9 nō hēbat aliquā ptātē: vn̄ cū ſepedicta ꝑpoſitura fuerit tibi anteq̄ꝫ illam p idem. D. acceptaret ꝑfati ep̄i

l ¶ Et irritū. No. ꝙ executor qui habet ptātem ꝯferēdi poteſt interdicere collationē ei ad quē pertinet de iure ⁊ reſeruat ſibi collationem ⁊ decernere irritum quod poſtea fieret (Idē no. Inno. q̄ dicit ſatis hic patere ꝙ nemo executor ſuſpendit ordinariū a collatione bn̄ficij. Sed Hoſtieñ. intelligit hec vera q̄n do i reſcripto eſt clauſula decernētes ⁊c. ſ. de preben. inter. et refert ꝙ alij gnālit̃ intelligunt. ⁊ Arch. dicit opi. Hoſtien. ꝯfundi. ꝗ. eo. ſi ſoli. Johan. an.) ſicut et legatus: de iurepatro. cū dilectus. ⁊ no. de hoc de preben. c. vlti. et ſic habes hic tres caſus in quibus prebenda afficit̃. de his videbis. ꝗ. eo. ſi capitulo. et. ca. ſi ſoli Jo. an.

Executor pōt ꝓhibere collationem

k ¶ Quia cū illi. Optima reſponſio: et ſm Inno. papa enī prebendas omnes et dignitates cōferre poteſt. ſ. de preben. c. ij. ⁊ tamen illi ad quos collatio ſpectat poſſunt illas ꝯferre niſi prius papa inſinuet illis ꝙ non cōferant cū decreto: ſic ꝑ talem poteſtatem datam executori non aufertur ei ad quem pertinet ꝯferendi poteſtas niſi in literis exp̃ſſe id dicat̃. ſ. ꝙ ꝯferre nō poſſit. l ¶ Illi. Executori. m ¶ Ab ip̄o. romano pontifi. Johan. an. n ¶ Subiunctum. Pro parte ipſius an. enī ſcribitur. o ¶ Poſt acceptationē. Intelligit̃ autem acceptare petēdo per executorem ſuū ſibi ꝯferri beneficiū ꝙ poterat acceptare: vel recipiēdo illud ſibi preſenti collatū: vt in Clemen. eo. ti. cum ei quem. iij. rn̄ſo. p ¶ Acceptaret. No. ꝙ quando ſcribit̃ ſub hac forma quam duxerit acceptandam: decernētes irritum ⁊ inane executor ante illam acceptationem nil poteſt facere: ⁊ ſi fecerit non valebit: tanq̄ꝫ

An papa poſſit ꝯferre oēs prebendas

Nota

Addi. (Hoſt. dat hic aliud ſile: qđ vi. no. de ꝑben. accedēs. ad l. fi. glo. Jo. an.) ſed nō ſic cū dat̃ alicui ptās ꝯferēdi ꝑbēdā: vt. ꝗ. ℣. nō ſic aūt ⁊c. f ¶ Certā. Expꝛeſſam vel nō ex Addi. ꝑſſam puta ꝑmā q̄ vacauerit. (q̄ dicit̃ certa ꝓ tāto: q2 refert̃ ad vnicā. vere tn̄ ꝑus eſt incerta Jo. an.) g ¶ In certā. Sicut cū dicit̃ ꝑbēdā ꝯferas quā duxerit acceptādā vt in caſu nr̄o. h ¶ Adimat̃. ſ. de ꝑbē. dilectus. ij.

ſuper incerto ꝓlatū. argu. ff. qđ cuiuſꝙ̄ vniuerſi. l. item eoꝝ. §. j. Si vo papa mandet alicui ꝓuideri de preben/ da quam duxerit acceptandam ſine cauſula illa decer/ nentes: tūc tenebit collatio illius ad quem de iure perti net anteꝙ̄ ei nuncieꝛ de acceptatione. Si autem papa mādat alicui pro uideri de preben da quā accepta/ uerit cum clau/ ſula decernētes: tunc acceptatio/ ne facta ſtatim executor interpo nit auctātem ſu/ am ꝓhibendo ne ꝯtra ꝓhibitionē ſuam aliquid di/ ſponatur de illa prebenda: decer/ nendo irritum et inane quicqđ po ſtea duxerit faci/ endū cum hoc ꝑ illam formam ſit ei ꝯceſſuꝫ: nec va lebit ꝓuiſio tunc facta ab eo ad quem pertinet il lius p̄bende col/ latio: etiam igno rante huiuſmo/ di acceptationeꝫ ⁊ decretū Berñ.

a ❡ Talis. Scꝫ quam duxerit ac ceptandam.

b ❡ Referri. Li cet igitur dica/ tur in litteris: de cernentes ⁊c̄. ni/ hil operaꝛ decre/ tum priuſꝙ̄ fiat acceptatio: alias decretū eſſet ſuꝑ incerto ꝓut ſequiꝛ. papa eni non vult φ ſtatim aſſumat illud decretū ſuum vigorem: ſed tunc cum acceptauerit: tunc valet etiam ſi ille ad quē perti/ net collatio ignorauerit acceptationem: quia tūc decre/ tum ſumit vigorē ⁊ ligat ignorātes: vt hic. ⁊. s̄. de pre/ ben. dudum. ſecus eni eſt in caſu vel decre. φ ꝓhibet ali quid fieri: ⁊ φ ꝯtra factum fuerit caſſat: quia ſtatim li/ gat. xxxv. q. iij. ꝯtradicimus. s̄. de elec. quia propter. v. aliter ⁊c̄. quando non opponiꝛ clauſula illa decernen/ tes: ſepe locum habet regula illa: multa fieri ꝓhibētur facta tamen tenent: de reg. ad aplicā. ſm Berñ.

c ❡ Aſtrinxiſſet. Cōcor. Cle. eo. ti. cū ei quē. ij. rñſo.

d ❡ Ex aduerſo. ſ. ex parte draconis. e ❡ Archipreſ/ byterū. Cui prior qui erat executor draconis cōmiſerat collationē prepoſiture vt patet in integra: ⁊ dixi in prin cipio. (Aliȷ dicunt φ ille prior factus erat archipreſby/ ter ⁊ ſic erat eadē ꝑſona que prior. ꝑ hoc ius non varia tur: tamen ex integra patet ꝯtrariū Jo. an.)

Additio

f ❡ Legatur. Ponit tenorē legis. ff. de opti. lega. ſi cū optio Jo. an. (dicit Hoſti. φ fortis eſt allegatio que lo cum habet ſiue homo indiſtincte legatus ſit: ſiue plu/ riū data ſit optio. qꝛ ſinguli ſub ꝯditione videnꝛ legati. ff. qui ⁊ a quibus. l. iij. argu. de pecu. cū domus. §. fi. ff. de op. leg. ſi tibi. §. fi. ⁊. l. ſi optio. ⁊ ſi lapſi ſint anni. xx.

Additio

auctoritate collata: huiuſmo/ a di collatio talis mandati no/ ſtri pretextu: etiam ſi prius il/ lud eps ipſe ſciuiſſet non po/ terat vacuari: noſtrū autem in hac parte decretū ad p̄ben dam ſeu dignitatē quam pre/ b dictus. D. acceptaret referri debebat: alioquin ſup incer/ to fuiſſet editum nec aliquem c aſtrinxiſſet. ❡ Sed extitit ex d aduerſo reſponſum φ ⁊ ſi pre fatus prior iam dicto. D. pre/ bendam vel dignitatē huiuſ/ modi cum vacaret ante huiuſ modi acceptationē ꝯferre ne quiret: idem tamen. D. prebē dam vel dignitatem talem li/ cite poſſet ⁊ libere acceptare: quare predictus epiſcopus p̄ fatā prepoſiturā cum non pri us eū requiſierit an accepta/ re vellet eandē cuiꝙ̄ cōferre nō potuit: quinimo ipſiꝰ col/ latio cum idem. D. prepoſitu ram ipſam poſtmodum acce/ ptaret irritari debebat: ⁊ ꝯceſ e ſio per iam dictum archipre/ ſbyterum ſibi facta debet ſta/ f bilis permanere. ſicut cum le gatur alicui vnus ex ſeruis quem elegerit vel optauerit: et heres ante optionem vel electionem illius manumit/ tit aliquem vel alienat ex il/ g lis: profecto manumiſſio vel alienatio irritatur: ceditꝙ̄ il/ le legato ſi legatarius eum duxerit eligendum. ❡ Econ tra vero pro parte tua propo/ h ſitum extitit: φ id in vltimis voluntatibus tenet: nec pre/ i miſſa in legatis futuris quē/ admodum in extantibus ha/ bent locum. quia nec etiam ad optandū ſeu eligendū ex k illis ſicut ex iſtis poteſt ter/ minus aſſignari. ⁊ grauis in l eſſet conditio quoddamꝙ̄ in congruū videretur: ſi quan/ do mandaretur alicui de be/ neficio quod duceret acce/ ptandū in aliqua prouincia: primo illud vacare ꝙ̄ con/ tingeret prouideri: oporteret ipſum in ſingulis beneficijs

videꝛ φ optare poſſit. ⁊ φ bñficiū ei debeaꝛ. argu. exp̄ſ ſum. ff. de ꝯdi. ⁊ demon. l. fi. Jo. an). g ❡ Ceditꝙ̄. Il/ le. ſ. ſeruus manumiſſus vel alienatꝰ anteꝙ̄ legatarius elegerit. legatariꝰ ꝙ̄ poterit illū ſeruū manumiſſum vel alienatū vendicare ſi voluerit. forſitan ſeruꝰ ille alijs ſer uis melior erat: et heres legata/ rio electioꝫ aufer re non potuit: eo dēꝫ mō videbaꝛ φ eps nō potue/ rit auferre electi/ onē iſti draconi et ſic collatio ar/ chip̄ſbyteri vale re debebat. Hitē dit hec allegatio ſed nō eſt va. B.

h ❡ Vltis. Cōis rñſio aduocato/ rū nri tp̄is. ad. l. infortiati. ſpēale i vltimis volūta tibꝰ. Sꝫ dicāt q̄ re: vñ admirādo dicebat Hoſtiē. Dñe dñs nr ⁊c̄. ſi in vltis volūta tibꝫ h̄ locū hēat: multofortiꝰ in bñ ficijs i qbꝰ eſt ad huc plenior inter/ p̄tatio facienda. s̄. de dona. cū di/ lecti. (addebat φ princeps nō dꝫ in facto ſuo fraudē aliquā adhibere s̄. đ dona. ꝑ tuaſ. nec aliquē ꝓpter bñficiū ſuū deci/ pere. C. de his q̇ ve. cra. l. j. nec ali cui iniȷcere laqueū. xxvij. q. j. de viduis. ij. nec. vbū ſuū variare. xxiij. di. pſalmiſta. Nec primo imperrāti p̄iudi care: vt no. de reſcꝑ. c. j. ⁊. c. lr̄is. đ iurepa. cū aūt i fi. Et dic̄ φ neſcit ſi p̄dicte oibꝫ ꝯſideratꝫ ipē ꝑ nepote ſuo iu dicaſſet. Honeſte ⁊ iuſte h̄ emiſiſſet ſi pōderaſſet φ ipe no. in p̄n. ſue ſūme Jo. ā.) Sꝫ nō aduertit φ iſta nō ſūt talia bñficia q̄ ſic large ſūt interp̄tāda: vt notauerat de elec. dudū. ⁊ hēs. s̄. de p̄bē. ꝯſuis. j. Add

i ❡ Futuris. Vt le go titio vnū fetū naſciturū de grege quē eligere volue/ rit: ⁊ fuit huiꝰ mādati forma illis huic legato. dū dicit q̄ p̄mo vacauerit quā duxerit acceptādā legatū đ p̄nti ē: lego tibi vnū de ſuis meis quē elegerꝫ. in his a tpe adi te hereditatꝫ intelligaꝛ rei legate dñiū fuiſſe legatarij: vñ nec ſeruū legatū ſub ꝯdi. heres manumittēdo facit liberū. ff. de manumiſ. l. ſeruū. (ff. q̇ ⁊ a q̇bus. l. cū his. ⁊ vide φ dixi ſuꝑ glo. poſt. ⁊ φ ibi dixi in tex. Jo. an.) Add

k ❡ Illis. Legatis de futuro ibi nō p̄t ad eligēdū ter/ minus aſſignari vt ſequiꝛ: ſed in legatis de preſenti be ne aſſignatur terminus legatario ad eligendū. aſſigna bit enim pretor ſibi terminū vt eligat qđ ſi non fecerit heres poterit ſeruos vendere. ff. de opt. le. l. mācipiox. ⁊. l. ſi tibi in p̄n. ⁊. l. ſi optio. §. vlti. ad hoc facit. de reſti. ſpo. frequēs. (facit. s̄. eo. ſi pluribꝰ. ⁊. c. ſi tibi. ⁊. s̄. eo. li. de ꝯſue. c. fi. Jo. an.) l ❡ Incongruum. j. eo. executor. Add

a ¶ Periculo. In bñficijs ergo lediť reſpublica:in le/
gatis priuata:in q̇bus ⁊ teſtator quã vult legẽ ſine ali/
cuius iniuria põt imponere. C. de ſacroſanc. ec.l.j. Jo/
han.an. b ¶ Tales.ſ.ſine cura. c ¶ Acceptaret. No.
ꝙ ille ꝓ quo ſcribiť ſub hac forma poteſt acceptando ſi

minãda ⁊ execrãda. Sic etiã ſumiť.ſ.de fi.pſb̃y.ex trã ſ
miſſa in fi.⁊.ſ.de ſepul.c.j.in fi.⁊.ſ.q̇ fi. ſine legi.ꝑ ve/
nerabilẽ in fi. Alibi ſumiť ꝓ denũciatione.ff. de.⁊.ſig.
ſubſignatũ.§.deteſtari.⁊.l.ſe.que dicit de teſtamẽto eſt
denunciatio facta cum deteſtatione Jo.an.)

Additio ne pñtia(Idem
Inno. Jo.mo.⁊
Arch. adhiberi
rũ debent teſtes
idonei ſm Hoſ.
alle.de offi.ordi.
paſtoralis in fi.
melius facit de
ſen.excõ.ſacro.in
prin.Sed Com/
poſt. videť velle
ꝙ Coram execu/
tore facienda ſit
acceptatio.ſ. de
reſcrip. capitulũ
in glo. mag̃. ad
fi.ver.q̇d ſi lr̃e.⁊
⁊.ſe.Sʒ vt diciť
Arch.h nõ ẽ iure
cautũ imo ꝯriuʒ
h apparet cũ ſic
idiſtīcte loq̇ť nõ
dicẽdo corã q̇ ac
ceptet Jo.an.)⁊
collatiõe executo
ris ipedire colla
tõeʒ epi qꝺ eſt ve
rũ ſi ẽ ibi clauſu
la decernẽtes ⁊c̃.
vt ſupꝰ dictũ eſt
ſic ẽvigil ille pro
q̇ ſic ſcribiť:vt or
diariũ ĩ acceptã/
do preueniat. ad
idem.ſ. co.ne ca/
ptãde in fi.et. ff.
de his que i frau
dem cre.l. pupil/
lus in fine.
d ¶ Cauſa. Er/
go ſine cauſa nõ
poteſt vt dixi.ſ.
co.ne captande.
⁊ vna acceptata
non poterit aliã

poſtmodũ inibi vacantibus
a (prerogata non abſq; pericu
lo forſitan ipſorum collatio/
ne)requiri. vnde cũ ſepe pre/
fato priori fuiſſet iniunctũ vt
dicto. D. prebendam vel di/
gnitatem quam acceptandaʒ
duceret ſi vacaret in eccleſia
memorata: vel q̃ʒcito contin/
geret eam vacare ſibi auctori
tate apo. conferret:⁊ ita eidẽ
D.circa futuras ſiue vacatu/
ras prebendas vel dignita/
b tes tales ipſius eccleſie: op/
tio data eſſet non poterat per
hoc memorati epiſcopi in il/
lis quando vacarent collatio
impediri: niſi forſan cum ali/
quam ex eis vacare continge
ret:illam ipſe.D.priuſq̃ʒ eam
c conferret epiſcopus accepta/
ret.vel etiam niſi ante vacati
onem alicuius ipſarum vaca
turarum: ex his primã vel ea
d omiſſa ex aliqua cauſa vlteri
orẽ duceret acceptandã:quia
taliter acceptatam eṗs poſt/
modũ conferre non valeret.
¶ Nos itaq; tã tuis q̃ʒ p̃fa/
ti.D.rõnibus plenius intelle
ctis:quia ſepedictã prepoſitu
e ram ad te nouimus ꝑtinere:
ip̃am tibi habito fratrũ nr̃oꝝ
f ꝯſilio adiudicare curauimuſ

ipſi.D.ſuꝑ ea ꝑpetuũ ſilentiũ
imponẽtes. Bonifaciꝰ.viij.

Ois ꝓmiſſio ꝑ quã dať via ad beneficia vacatura eſt re/ probata. Jo.an.ca.II

g Deteſtanda iniquorum
i peruerſitas abſtinere neſciẽs
a vetitis:nec gaudere debito
h modo cõceſſis digne plerũq;
officiũ excitat preſidentis ad
ea que iuſta fuerant conſide/
ratione cõceſſa:cũ in abuſum
ea vergere circũſpicit:diſcre/
i tiõe preuia reuocãda. ¶ Sa
ne licet olim fuerit canonica
k conſtitutione decretum: ꝙ hi
qui promittunt aliquibus de
bñficijs eccl'iaſticis: cũ pote/
l runt vel cũ facultas ſe obtule
rit ꝓuidere: ꝓmiſſiões ſuas
facultate ſe offerente debeant
adimplere.quia tamen (ſicut
m experientia docuit) per pro/
miſſiões huiuſmodi que per
importunitatem nimiam(per
quam non cõcedenda multo/
n tiens conceduntur)⁊ per am
bitionem improbam vt pluri
mũ extorquentur : aperiť via
ſub tali palliationeverborum
ad ꝓmittenda damnabiliter
o ꝯtra lať.ꝯci.bñficia vacatura
mortis aliene votũ ingeriť:⁊
eccl'ijs ac prelatis⁊ ꝑſonis ec

g ¶ Deteſtanda
Emanauit hec
decre.ad correcti
onem decre.ſ.e.
accedens. et ad
declarationem ⁊
approbationem
eorũ q̇ ibi tange
bant Innocẽ. et
Hoſt. h ¶ Cõ/
ceſſis. Fuerť hec
verba ſumpta de
canone. xlvij.di.
virum catholi/
cũ. ibi dicit mẽs
auida potentie:
nec abſtinere no
uit a vetitis nec
gaudere ꝯceſſis:
nec adhibere ple
tati ꝯſenſum: nã
et vt dicit canon
mens cupiditati
alligata cito de/
uiat a vero. lxxx
iij.di.nihil. et.xc
vj. di. bñ q̇dẽ.et
alibi: omniũ ma
loꝝ radix ẽ cupi
ditas.xlvij. diſt.
bonoꝝ. de pe.di.
ij. q radix. ad h
de ꝯſti.nã ꝯcupi
ſcentiam.
i ¶ Reuocanda
Ad hoc optime
lxiij.di.§.veꝝ.ſ.
de ꝯſangui.⁊ af/
fi.nõ debet.de de
ci. ſuggeſtũ. vbi
et ꝑuilegiũ reuo/
cať cũ tendit ad
noxã.(et.xij.q.j. Additio
certe.ſ.e.li.de re
ſcꝑ.ſtatutũ i ꝑn.

acceptare.ff.de opt.lega.l.apud aufidiũ:niſi fuiſſet dece
Addi. ptus:vt quia debebatur alij ⁊ ignorabat:vel ꝓ dignita
te ſimplex beneficiũ acceptauit. (Idem no. Innocẽ.et
Hoſti.poſt eum alle.ff.de op.lega.l.ij.⁊.ſ.de preſump.
quia veriſimile.vide ꝙ no.ſ.de elec.cauſam.⁊ ꝙ ſcripſi
ſ.co.li.de reſcrip. cum in multis. ſuper vlti. glo. ꝙ di/
cam.ſ.co.ne captande ad fi. Joh.an.) e ¶ Nouimus
Ipm ergo nouit iuſticia nõ carnalitas: ⁊ eſt hoc cõtra
Decrete quoſdã hypocritas: qui vt videanť iuſti ꝓnuciant ꝯtra
Addi. ſuos.(vt dicit Hoſti. de quodã pariſienſi ſcholari qui
reuerſus ad patriã ꝓnunciabat contra ius iuſtas cau/
ſas fouẽtes ꝓ extraneis vt iuſtiſſimus videreť Jo.an.)
f ¶ Curauimus.Quia collatio tibi facta preuenit acce/
Additio D Eteſtanda. ¶ Primo po/ (ꝑtionẽ draconis.
nit ſm Joh.mo.arengã vel exordium. Secundo
ius antiquũ ⁊ ſequelã ip̃ius.ibi:Sane.Tertio illud re/
Addi. uocat,ibi:Nos. (Et exponit Arch. deteſtanda.i.abo/

k ¶ Decretũ.ſ.e.ti.accedens. l ¶ Facultas. Antiq̇s
iurib generalior viſa fuit hec forma q̃ʒ illa cũ vacabit:
q multis caſib põt ſe facultas auferre ꝙ non eſt mors
canonici expectãda:ſed vt dicebat Hoſti.in decre.acce/
dẽs etiã põt bñficiũ ꝑter mortẽ vacare:puta renũciatio
ne depoſitione ꝑbẽdarũ diuiſione ⁊ ſimilibꝰ modis. vñ
vtrobiq; videbať mala intẽtio eſſe poſſe: vñ voluit dice
re ꝙ volũtas ibi erat ꝓ rõne:ſed hec lr̃a ſuprapoſita iu
ſta fuerũt ꝯſideratiõe ⁊c̃. dicit ꝯtrariũ:vñ oportet dici
ꝙ rõne gñalitatꝭ licebat olim qꝺ ſpãliter ⁊ exp̃ſſe nõ li
cebat:ad h de offi.or.ſi ſacerdos. ⁊ qꝺ ibi no.⁊.xxiij.di.
q̃ʒq̃ʒ.⁊.ſ.c.pxi. m ¶ Experiẽtia. Que eſt efficax magi Experientia
ſtra rerũ.ꝺ elec.q̃ʒ ſit.cũ ſuis ꝯcor.(⁊.l.di.vt ꝯſtitueret Additio
ſ.e.li.ꝺ reſcꝑ.ſtatutũ in ꝑn. Jo.an.) n ¶ Cõceduntť.ſ
de reſcꝑ.c.vl.e.li.⁊.ſ.de pur.ca.cũ in iuuentute.ſ.de re.
do.c.j.C.ꝺ pe.bo.ſbla.l.j.li.x.⁊ ẽ ibi iportunitas ãbitio
ſa ⁊ nõ ãbitioſa vt dixi dereſcꝑ.c.vl. o ¶ Lať.ſ.e.c.ij.

cleſiaſtic⁊ grauamīa plurima inferūť. ¶ Nos malis hmōi ⁊ aīarū piculis occurrere cu/ pientes ꝓmiſſiones eaſdē et alias q̄ſcunq̄ʒ: ſub q̄uiſmodo aut forma verborū de cetero faciēdas: p q̄s directe vel in/ directe aperiri via valeat ad bñficia vacatura: aucte apo. penit⁹ reprobamus ⁊ oīno vi ribus vacuam⁹: decernentes p eas vel ipſarum aliquā ad ꝓuidendū alicui nullū dein/ ceps quōlibʒ obligari. I dē

Habēs litteras aplice ſedis ſup p̄mo bñficio dignitate vľ p̄benda qđ duxerit acceptan dū: certū acceptare non pōt: ſed primū qđ vacabit vel ex cā ſecūdū: vel vlteri⁹ poterit acceptare reſeruationes ꝓceſ ſus et decreta ꝯ hoc facta nō valent. Jo.an. ca. III

NE captande aliene mor tis occaſio ex benignitate gra tiarū ſedis aplice tribuatur. ¶ Declarādū duxim⁹ ꝙ is cui ab eadē ſede: vt ei ꝓuide atur de p̄benda dignitate vel pſonatu: aut alio beneficio in aliqua ꝓuincia dioceſi vel ec cleſia: quem ſeu quod duxe/ rit acceptandū certis ſibi ſu/ per hoc executoribus deputa tis gratia noſcitur eſſe facta. Licet in genere primū pſo/ natū dignitatē prebendā ſeu bñficiū in eadē ꝓuincia dio/ ceſi vel eccleſia vacaturum. Aut ſecūdum ſeu vlterius ſi rationabiliſ cā ſubſit valeat acceptare. Certū tñ ⁊ expreſ/ ſum priuſq̄ʒ vacet acceptare nō pōt. ¶ Qđ ſi fecerit etiā ſi p executores eius ſm acce/ ptationē hmōi facta fuerit re ſeruatio inhibitio: varijq̄ʒ ꝓ/ ceſſus ac ſnīe ꝓmulgate: tam acceptatio ipſa q̄ʒ ꝓceſſus vi ribus careāt: nec aliquā obti neāt roboris firmitatem. Jm mo niſi acceptator ille digni/ tatem prebendā pſonatū ſeu beneficiū taliter acceptatum et reſeruatū: per collationem vel inſtitutionē poſtmodū fa ctam de vacanti iam adeptus vel ius in ipſo fuerit acquiſi/ tum: per cū ad quē eiuſdē per ſonatus dignitatis prebende aut bñficij collatio ſeu proui/ ſio ptinet: dictis acceptatiōe

a ¶ Forma verborū. Puta cū in genere ꝓmittiť eccľia ſilcū bñficiū: vt no. ŝ. e. accedēs. b ¶ De cetero. Ad p̄ terita ḡ nō extendiť hec ꝯſtitutio: tū q: nō eſt iuris ve teris declaratio. imo correctio: tū q: de preteritis nō ca ueť in ea. ad h̄. ŝ. e. li. de conſue. c. j. de offi. le. c. pe. ad fi. ad h̄. xxxij. q. iiij. dixit Sara. de condi. c. ij. c ¶ Indirecte. Nūqd oīa idiſti cte reuocata dicē tur per que via paretur ad vaca turas: ſicut rece/ ptiones canoni/ corum: ⁊ ſic ſit re uocata decre. ŝ. de p̄ben. relatū. de ꝯceſ. p̄ben. cū ſup. ⁊ reſeruatio nes ꝺ iurepatro. cū dilectus. Dico

Additio (Jdem Arch. et q̄ ad reſeruatio/ nes. Jdem Joh. mo. Joh. an.) ꝙ nō: vñ breuiť dic ꝙ aut recipiť q̄s in canonicū ſim/ pliciť: aut recipi tur et ꝓmittitur ſibi de p̄bēda cū ſe facultas obtu/ lerit prouideri. aut non recipiť: ſed ſolū ꝓmittiť ſibi de p̄bēda ꝓ/ uideri cū primo vacabit: aut pro mittiť prouideri de prebēda cum p̄mo ſe facultas obtulerit: vel cū poterit. vel ſim/ pliciter. Jn p̄mo caſu valet rece/ ptio ex cui⁹ vir/

Additio tute debet hr̄e p̄bendā. (nō intelligas ꝙ ita ſit debita ꝙ ſit affecta: vt no. ĵ. e. ſi ſoli. in glo. vl. vltra mediū. ℣. ſi vtriq̄ʒ. Jo. an.) quod eſt verū niſi ſit ibi expectans au/ ctoritate pape. ŝ. de p̄bē. hi qui. Et ſecūdo caſu etiā de bet hr̄e p̄bēdā nō ex virtute ꝓmiſſiōis: ſed ex ℣tute re/ ceptiōis. ⁊ ſic intelligāť ꝯtraria relatū. ⁊ cū ſup. Jn ter tio caſu. ſ. cū nō recipiť: ſed ſimpliciter ꝓuideri ꝓmittiť de p̄bēda cū vacabit nō tenet ꝓmiſſio: vt. ŝ. eo. ex teno/ re. ⁊. c. ij. Si ℣o nō recipiť ſed ꝓmittiť ꝓuideri de p̄ben da cū poterit: ꝓmittēs ſm iura antiq̄ obligar⁹ erat. ſed hec noua nō vt hic vides. ⁊ ꝙ p hoc verbū indirecte nō ſit reuocata expectantiū receptorū ꝓuiſio. ꝓbatur ex eo: q: vitāda eſt q̄ʒtum fieri pōt iuriū correctio. ŝ. eo. li. de elec. cū expediat. cum ſuis ꝯcor. hic aūt nil de expectan/ tibus: ſed ſolū de ꝓmiſſiōibus diciť: qđ etiā quadrupli/ catū eſt in textu: ⁊ ſic hoc ius correctoriū nō habilitem⁹ Scđo quia hodie videmus cōfirmationes receptionū emanare a curia ſicut olim. lʒ a q̄buſdā audiuerim ꝙ ta les ꝯfirmatiōes nō ꝯcedit cācellaria p formā iuſticie: ni ſi eas papa ꝯcedat p formā grē. Sed certe his rōnibꝫ ⁊

p formā iuſticie ſaltē iudices concedi deberent. (vide ꝙ dixi poſt Jo. mo. ŝ. e. li. de p̄ben. ſi aplice. ſup glo. non in forma Jo. an.) ſcʒ cū clauſula: ne inane canonici ⁊c. Tertio q: eadē rōne ſeq̄reť reſeruatiōes legatorū ſubla/ tas: qđ eſt falſū. ŝ. e. li. de offi. leg. c. ij. ⁊. iiij. Cōcludo ḡ breuiť: vbi ex ſo/ la ꝓmiſſiōe q̄s ex pectat: nō valet ꝓmiſſio vt h̄: ſed vbi ex receptiōe vel reſeruatōe ſe cus vt i p̄dict⁊ iu ribus: q: caſus il los nō tāgit hec decre. Jo. an. d ¶ Eas. ſ. pro/ miſſiones.

NE captan. ¶ Premittit cō ſtitutōis cāʒ. Se cūdo ſubdit ꝯſti tutōeʒ ibi: Decla randū in q̄ ponit thema ꝺ quo ſol uit duo dubia af firmatiue et tciū negatiue. Primū ibi: Licʒ. Scđm ibi: Aut. Tertiū ibi: Certū. Tertiū ꝓſeq̄ť ibi qđ ſi. Jo. an. e ¶ Ne captāde. Et fuit tracta hec decre. de decre. extuagā ti. e. ti. q̄ incipien bat. licʒ al's audi uim⁹. ℣. licʒ in ge nere additus eſt

Additio (vt ſciať q̄d poſ/ ſet facere execu/ tor vt diť Arch. ſe habuiſſe a dño Butriē. Jo. an.) et emanauit hec decre. ad declara tionē decre. ŝ. e. q: cūctis. §. pe. in fi. ⁊ eorū q̄ ibi no. Jnno. ⁊ Hoſ. et que no. Cōpoſt. de reſcꝑ. capl'm. ℣. finē. in. §. Jrē q̄riť q̄liter fiat ⁊ q̄ñ fiat acceptatio. (⁊ ibi no. in. ℣. ſequētib⁹. Hic

Additio no. Arch. ſ. ꝙ is p q̄ ſcribiť cū p̄uilegio acceptādi in ꝓ/ uincia: acceptare pt in certa dioč. vľ eccľia in q̄ papa id facili⁹ ꝯceſſiſſet Jo. an.) f ¶ Tribuať. Cōtra ꝯcil. lat. ⁊ ꝯ decre. xxi. ŝ. g ¶ Quē. ſ. pſonatū al's quā. ſ. p̄bēdā vel dignitatē Jo. an. h ¶ Quod. ſ. bñficiū. i ¶ Exe cutorib⁹. Siue ad ꝓuidendū ſiue ad cōpellendū nō cu ro lʒ al's diſtinguať. ĵ. c. px. k ¶ Jn genere. Et ſic licʒ in genere qđ nō lʒ in ſpecie: ⁊ iterdū eſt ecōuerſo: qđ dic vt. ŝ. de of. or. ſi ſacerdos. xxiij. di. q̄ʒq̄ʒ. l ¶ Cā ſubſit. No. ḡ ꝙ ille p q̄ ſcribiť de p̄bēda acceptāda pt p̄mā ac ceptare: ſʒ nō vlteriorē niſi ex cā: vt. ŝ. e. q: cūctis. ad fi. ⁊. ĵ. c. pxi. Sed q̄ pt eſſe cā: forte prima debeť alteri: vel

Additio dubitať an debeať. (Jdē hic Arch. ⁊ idē Jnno. ⁊ Hoſ. ŝ. c. j. circa fi. Jo. an.) ad hoc. xxij. q. j. q̄d culpať ad fi. m ¶ Careāt. No. caſuʒ in q̄ ſnīa excōicationis nō ligat alios videbis. ĵ. de ſen. excō. pñti. n ¶ Taliter. ſ. certum ⁊ expſſū vel ſcđm vľ vlteriorē ſine cā Jo. o ¶ Jn ipo

ſo.ſup hoc vide qḋ habuiſti.ſ̄.de preben. ſi is cui.et.c.
ſe.⁊ ſ̄.eo.c.vlti. a ¶ Prouideri. Nō ergo neceſſe habet
expectare ꝙ ille acceptet vel ſibi terminum ad hoc con/
cederet:vt.ſ̄.eo.quia cunctis.§.pe.

Diuiſio — Executor. ¶ Primo ponit dictum negatiuum:et ipſius caſum exceptum. ibi: Niſi. Scḋo. ibi: Pōt ponit affirmati/ uū cū ſuo decreto.ibi:Quod au/ tem Jo.an.

b ¶ Executor. fuit tractata hec decre. de extuagā ti.q̄ incipiebat.e. ti.ſicut ex pte.et .§. pōt. tñ addi/ tus fuit: et ema/ nauit ad declara tionē eorū que ꝓ xima.(⁊ eius ꝙ no.Hoſ.in ſū.de ꝑben.§.⁊ a q̄.ꝟ. pe.⁊ vi.et ei⁹ qḋ no.Inno.⁊ Ho/ ſti. de iurepa.cū dilectus.et vi. ꝙ ſcꝑſi poſt Cōpoſ. ḋ reſcꝑ. paſtoral' ſup vlti.glo. An ptās executoris q̄ duas inhibitio nes fecit in ꝓuin cia expiret ꝑ mor tē pape Jo.an.) — Additio

c ¶ Prouincia. Idem puto de ci uitate dioce. vel eccl'ia ꝓpter can dē rōnē. ad hoc ſ̄.eo.c.proxi.⁊.ſ̄. proxi.rñſo. Sed dic cōtra:vt hoc verbum inferius etiā repertū ali/ quid opeꝛ. ſ̄. de
decl.ad audientiā.ſ̄. de priuile.ſi papa.§.j.in fi.ad idē.
ſ̄.e.q: cunctis.§.pe. nec eſt eadē ratio cū grauius ſit to
tam ꝓuinciā impediri ꝙ̄ dioce.vel eccl'iam.vj.q.iij.ſci/
tote.ad hoc.ſ̄.eo.li.de ꝑben.ꝙ̄uis.j.⁊.ij.rñſo.
d ¶ Expreſſe. Rōne ḡ exꝑſſionis hoc tūc poterit:ad h
ſ̄.de offi.le.c.vlti.§.vices.⁊ de ꝓcu.c.j.⁊ vi. Jo.an.
e ¶ Hmōi.ſ.generalis:de q̄.ſ̄.dixerat. f ¶ Talem.ſ.
ſpecialē.de qua dixit in ꝓx.rñſo.nā qḋ fieret ꝯtra gene
ralē valeret:cū illa nō teneat:vt.ſ̄.dixi.ad hoc.ſ̄.c.ꝓx.

Diuiſio — Si capitulo. ¶ Hec eſt no.decre.⁊ quotidie pra/
cticabilis. Primo ponit formā gr̄e:cuius duo ſūt
dubia. Primū qñ afficit.ſm quod ſit officiū executoris
Primū ſoluit.ibi: Per ſolam. ⁊ ſolutionē exponit.ibi:
Abſq̄. Ad ſecūdū rñdet.ibi: Immo.⁊ incidens dubiū
ſoluit.ibi: Etiā ſine. Jo.an. g ¶ Si capitulo. Hic de
terminaꝛ decre.ſ̄.eo.ꝓpoſuit. ⁊ corrigiꝛ opinio glo.ibi
no.in glo.q̄ incipit.Inno.in fi.in q̄ glo.dicit Ber.ꝙ Ce
leſtin⁹ illi fecit iniuriā: cū collatio ꝑbende ꝑ capitulū ſi
bi facta valeret:potuit tamen id facere de plenitudine
ptātis. Approbaꝛ aūt opi. Inno. ibi nota.et quam ibi

ac executorū ꝓceſſibus inde
ſecutis nequaq̄ obſtantibus
de illo vacante libere poterit
a alij prouideri. Idem. Sine
ſpeciali mandato nō inhibet
executor generaliter collatio
nē bñficiorum ꝓuincie: ſpecia/
liter vo reſeruat primū et in/
hibet vlteriorē non ſine man
dato:nec tunc tenet collatio
cōtra facta.h.d. Do.ca.IIII

b Executor ſuper prouiſio
ne alicuius a ſe. apoſt.
per generales litteras in ali/
c qua ꝓuincia deputatus:pre/
latis ⁊ alijs ad quos benefi/
ciorum in eadē ꝓuincia ſpectat
collatio: ne ad ꝓuiſionē aliq̄
rū ꝓcedant:donec illi ꝓ quo
ſcribiꝛ ſit ꝓuiſum:nō pōt ge/
d neraliter inhibere. Niſi exꝑſ/
e ſe in ip̄is litteris facultas hu
iuſmodi inhibitiōis ꝯcedaꝛ.
¶ Pōt tñ reſeruationē ⁊ eiſ
dē inhibitionē facere ſpecia/
lē de ꝑmo: vel ſi hoc illi ex be
neficio cōpetat lr̄arū: de ſcḋo
vel vlteriori bñficio inibi va/
caturo eidē clerico cōferēdo.
f Quod autē contra talem re/
ſeruationē ⁊ inhibitionē ab

eo ad quem beneficij reſerua/
ti collatio pertinebat fuerit
attentatū non tenet. Idem.
Si mandetur capitulo vt me
recipiant in canonicum ⁊ pre
bendā cōferāt:cū id ptineret
ad eos dato executore ad pro
uidēdum per ſolam preſenta
tionem factam capitulo affe/
cta eſt ꝑbenda:⁊ executor ne
gligente capitulo infra termi
nū per eū ſtatutum me recipe
⁊ prebendā ꝯferre nō vocato
capitulo id exequi poterit.

g Si capitu Jo.an.ca.V
lo alicuius eccleſie cuius
ad ipſum canonicorum rece/
ptio: ac prebendarū collatio
h pertinebat vt te in canonicū
reciperet: et tibi de prebenda
ſi tūc vacaret inibi ꝓuideret:
vel cū ſe facultas offerret:ac
executori qui eodem capitu/
lo negligente mandatū apo/
i ſtolicum exequatur : directa
fuerint ſcripta noſtra. Per
k ſolam illorum preſentationē
l m capitulo ipſi factam. Abſq̄
alia etiam executoris inſinua
tione inhibitione ſeu reſerua
tione:beneficium pro quo tibi

reciteat Hoſti.⁊ opi.Pe.de ſan.⁊ Abbas.q̄ poſuerunt
in illo.c.caſum ſm iſtud.ca.et.Compoſt. etiam dicebat
hunc verum intellectū.ſ̄.de reſcrip.capitulū.in glo.ma
gna.ꝟ.ſi vero ordinario Jo.an. h ¶ Pertinebat. De
ſpeciali ꝑuilegio vel ꝑſcripta ꝯſuetudine:alias ſec⁹ (.ſ̄. de his que fi.a ꝑ la.ꝙ̄to. et.ca. ea noſciꝛ. Joh.an.) ſ̄.de elec. cum ec cleſia.ſ̄.ti. ꝓxi.c. vno.ſ̄.ḋ reg.c.vi. — Additio

i ¶ Exequatur. Iſtud eſt quod ſoluit cōtrarieta tem.ſ̄.ꝓxi. decre. quia hic execu/ tor datuſ fuit ad ꝓuidendum: ibi ad cōpellendum tātū. Et ſi q̄ras que ibi ſit ratio huius diuerſi iu ris: So.eſt i ꝓm ptu (ſm Cōpoſ. in ꝑalle.ꝟ. et idē Archidi.ſ̄.c.ꝓxi. Jo.an.)q: in pri mo caſu cum dat papa executorem ad ꝓuidendū.vi deꝛ ad ſe vel ad ſuū executorē ꝓ/ uiſionē reuocare ⁊ ſic ꝑ ꝯſequens ordinario adime re:ad hoc de ap. vt nr̄m. ſed vbi dat ſolum ad cō pellendū: tūc po teſtatē ad ſe non reuocat nec adi/ mit. imo potius penes ipſum per mittit dumvult. ipſum ad proui/ ſionem compelli. Johan.an. — Additio

k ¶ Illorum. Nunq̄d req̄riꝛ ꝙ ſcripta directa executori/ — Queſtio
bus pñtenꝛ capitulo an ſufficit ꝙ pñtenꝛ ipſius capitu
li lr̄e.i.ſibi directe:licz ſit cautius ⁊ illa pñtari:puto tñ
ſufficere ſi ipſi capitulo pñtenꝛ littere ad eū directe:hoc
verū ſi de intētione pape ꝑ ipſas patet lr̄as:(fa.Clem̄. — Additio
vt li.pen.c.ij.in fi. Joh.an.)fa.Cle.ij.vt li.pen. puta q:
in lr̄is directis capl'o diciꝛ noueritis nos.t.mandaſſe vt
vobis negligētibus mādatū nr̄m exeq̄ nō poſtponat:i
h caſu vel ſimili credo ſufficere: ſi he lr̄e fuerint pñtate.
Si aūt ꝑ lr̄as capituli de datione executoris ⁊ ꝙ ſit ad
ꝓuidēdū nō appareꝛ: tūc credo neceſſariū executorum
lr̄as capl'o pñtari:h videꝛ ſenſiſſe Cōpoſt.in.ꝟ.ſ̄.dicto
⁊.ꝟ.ſe. l ¶ Capl'o. No.q: ſi ſit pñtatio litterarū capi/
tulo ⁊ poſtea vacet vel tūc vacabat prebenda iā eſt affe
cta etiā anteq̄ executoribus ſue lr̄e pñtentur:hoc ſonat
hec lr̄a. (patet etiā ꝑ hāc lr̄am ꝙ pñtatio facta ſolis ex — Additio
ecutorib⁹ nō afficit.⁊ ſm id intellige ꝙ no.de ꝑben.c.ſi.
in glo.ij. Inno. ⁊ Hoſti.de iurepa.cū dilect⁹. Jo.an.)
m ¶ Factā. Quero quō fiet hec pñtatio capl'o:req̄rat il
lū q̄ hz ꝯuocare caplm vt ipm ꝯuocet vel ꝑ ſonū cāpa/

ne:vel per aliũ modũ in eccleſia ſolitũ:ſi aũt ſe include/rent vel impedirẽt ne fieret pñtatio ꝓinde eſt ac ſi pñtatio eſſet facta:ad inſtar eius qui latitat vel impedit ꝙ citari nõ poſſit.ſ.vt li.nõ ꝯteſ.qm̃.§.porro. poterit etiaz Additio cõpelli(vi.ꝙ dixi de malo.ꝛ obe.c.j.in glo.ꝑ h̃ Jo.an.) ꝑ executorem illequi habet conuocare capitulũ vt ipſum ꝯuocet vel ipſe idem cõuocare: licet primũ tutius ſit:ad hoc.de offi.dele/ga.preterea. Si autem aliqui venerint aliqui nõ: dic ꝙ ſufficit preſentare decano vel ei qui ibi eſt maior et his canonicis qui cum eo ſunt pñtes:ad hoc vt capitulo adimat̃ poteſtas vt hic dicit̃: nec requiritur ꝙ probet ꝙ maior ꝑs preſens ibi fuerit.in edictis eñi citationib[9] et denũciationib[9] vniuerſitati faciendis ſufficit ꝙ in loco ꝯgruo corã maiorib[9] et alijs ibidẽ inuẽtis publice ꝓponant̃.xvj.di.qd̃ dicitis.ſ.de poſtul̃.c.j.et in h̃ Additio ꝯcordãt doctores.ſ.de elec.bone.j.(vbi de hoc.in glo.j ſoli.Jo.an.) Et ſi diceres ꝙ de neceſſitate hr̃et ꝓbare ꝙ maior ꝑs ibi fuerit pñs:pone ꝙ maior ꝑs nolit ꝯuenire qñ nec libenter ad talia ꝯueniũt:his ẽ q̃ vocati veniũt Queſtio fiat pñtatio ꝛ ſat eſt. Sz qd̃ ſi collatio ꝑtinet ad duos puta ad epm̃ et ad capitulũ:nũquid ꝑ pñtationẽ alteri factam adimit̃ vtriq; ptãs? dic ꝙ ſic ſm̃ Cõpoſt. qui h̃ notat in ṗdicta glo.✠. Itẽ qd̃ ſi collatio. Ex q̃ eñi ptãs adimit̃ vni.ſine q̃ alt[9] ꝯferre nõ pñt:ergo ꝛ alteri:ſicut ꝛ vno ex plurib[9] arbitris vel iudicibus impedito alij ꝓcedere nõ pñt.ſ.de offi.dele.vno.ff. de arbi.ſi in tres.ꝛ l.ſe. ad h̃ facit lex que dicit ꝙ ſufficit denunciatio facta vni ex illis q̃ hñt domũ cõem.ff.de no. ope.nũ.l.de pupillo.§.ſi pluriũ res. Jo.an. a ❡ Cõferẽdo. Secus ſi fuiſſet ſcriptũ de eo ꝙ duceret acceptãdũ.ſ.e.q2 cũctis.ꝛ.c.ne captãde. b ❡ Affectũ. Licet ſit affectũ nõ tñ habet ius in dignitate vel ṗbenda vt archidiaconus vel Addi. ṗbendarius dici poſſet. (ſ.co.li.de ṗben.ſi tibi abſenti Jo.an.)ſed habet ius ad eã:vñ et reuocatoria ibi locũ hr̃et.j.e.ti.c.vl. Jo.an. c ❡ Firmitatẽ. Cõtra.ſ.e.li.de reſcrip.tibi q̃.j.rñſo in fi.ibi nõ ſcribebat̃ caplo ſed ſoli executori qui etiã partim erat ad cõpellẽdũ partim ad ꝓuidendũ. Hic ṽo ſcribebat̃ caplo ꝛ executori ad ꝓuidendũ ꝛ iõ plus opat̃ h̃ q̃z ibi ſimplex pñtatio lrar̃. Johan.an. d ❡ Competentẽ. Alis poſſet appellari:vt.ſ. de dila.c.j.ꝛ ſic no.executorẽ prefigere terminũ.ſi.ſ.de ṗben.ſi tibi abſenti. e ❡ Poterit. Vt ex nũc recipiãt in canonicũ cũ poterũt ꝓuidebũt de ṗbẽ. f ❡ Extũc. Extremũ tp̃s deſignat.de codi. ꝛ demõ.l.ſi is.§.cũ ita ꝛ h̃ intelligo de executore q̃ h̃ habebat i mãdatis vt.c.ne gligente exeq̃ret̃. Si aũt ſimpliciť eſſet dat[9]:puta q2 ſoli executori eẽt ſcriptũ:tũc nõ hr̃et neceſſe negligẽtiã expectare:ꝛ facit qd̃ dicã.j.c.pxi. g Vocatione. Hoc tenebat Cõpoſt.(dicẽs ꝙ ſic diffiniuerat Inno.iiij.Jo. Addi an.)in ṗdicta glo.✠.ſed quid poſtq̃z executor. Et licet de canonicatu h̃ ſatis videretur: tñ de prebenda ꝯriũ videbat̃: q2 licz caplm̃ fuerit negligẽs in vno non in alio:q2 diuerſa ſunt mãdata:vnũ de recipiendo:aliud d̃ cõferẽdo. (de h̃.ſ. Additio de reſcrip.ꝯſtitutus Joh̃.an.)ad h̃ de dolo ꝛ ꝯtu.cũ dilecti. ſz ex q̃ fuit negligẽs in vno iam ṗſumit̃ in reliq̃. ad h̃ de ṗſump.ſcribam.ꝛ optime.ſ.e.li. de do. ꝛ ꝯtu.euz q̃.(facit.ff. de ſuſpec. tu.l. iij.§.q̃ri põt.q̃ quid dicat. vi. de eta. et q̃li. accepim[9]. in glo.ij.Jo.an.)

a conferendo ſcriptum extite/b rat:adeo eſt affectum ꝙ de illo alteri facta collatio nõ obc tinet firmitatem. ❡ Immo ſi d capitulũ infra terminũ cõpetentẽ ſibi ab executore ṗfixũ mandatũ aplicũ ei ꝓ te dire/e ctũ incõtinẽtũ poterit:non duxef rit adimplendũ extũc in ipm executorẽ poteſtas ꝓuiſionis hmõi transferat̃: et executor ipſe canonicatũ incontinenti poterit tibi dare:ac prebendam etiam ſine alia capituli g vocatione vel monitiõe ſi vacat vel cum obtulerit ſe facultas. ❡ Idẽ. Si ſoli ordinario vel ſoli executori ad cõpellendum: vel ordinario ꝛ tali executori ſit ſcriptum per preſentationem talis mandati non afficitur prebenda:niſi in litteris eſſet decretũ:aut executor ille inſinuaſſet:et interdixiſſet maxime cum decreto: vel ratione mandati iam eſſet facta receptio ad canonicatum. In his caſibus vel ipſorum altero affecta eſt prebenda ita ꝙ collatio alteri facta non tenet. Johannes andree. capi. VI

h i Si ſoli ordinario pro tebeneficiando executore non dato:vel ordinario ꝛ executori:vt eũ ad faciendũ qd̃ man/k datur cõpellat:aut ſoli executori vt tibi faciat de canonicatu ꝛ prebenda vel alio beneficio in certa eccl'ia dioceſi ſeu l prouincia prouideri mandatum apoſtolicũ ſit directum: per talis preſentationez mandati ordinario ipſi factã (licz

Si ſoli ord. ❡ Primo Diuiſio iũgit tres caſus quibus lr̃a beneficialis nõ afficit. Scd̃s ibi: Aut executor. Tertius ibi: Tibi ſoli. Scd̃o. ibi: Niſi nos. Ponit alios tres caſus q̃bus afficit. Secũdus ibi: Aut executor. Tertius.ibi: Vel niſi. Sciendũ ꝙ habemus in iure executores ſniarũ.negocior̃.vel ṗceptor̃. Itẽ teſtamentor̃. Itẽ gratiarũ.de executoribus ſniarũ plene no.de offi.deleg. paſtoralis.§.quia ṽo.ꝛ de ſen.ꝛ re iudi.de cetero.ꝛ. ca.ꝙ ad conſultationẽ.ꝛ habetur de his rubrica in Spe.parte ij. De executore negocior̃ litiũ.ꝛ preceptorũ.ſ. de obli. ad rati.c.vno.ꝛ de offi.dele.ſuꝑ queſtionũ.poſt prin.ff. de nego.geſt.l.iij.§.ſi executor.ꝛ de teſti.l.fi. vbi de his no.et qñq; miſſus vocat̃. de imu.ec.c.j. de his in Spe. parte.j.rubrica pe. De executoribus teſtamẽtor̃.j.de teſta.c.ij.ꝛ ſatis ſcripſi.ſ.de teſtam̃. Johẽs.ꝛ in Spe.de his plenius:de inſtru.edi.§.nũc ṽo aliq̃. De vltimis circa quos verſat̃ ꝓpoſitũ eſt ſciendũ ꝙ ipſorũ varie ſunt forme. Sũt eñi ꝓuiſores cõpulſores mixti.ſ.partim ad cõpellendũ ꝛ partim ad ꝓuidendũ.de quibus.ſ.de reſcrip.tibi qui.de cõpulſoribus.ſ. de reſcrip.abbatẽ ꝛc. Johan.an. h ❡ Si ſoli.emanauit ad declarationem decre.ſ. de preben.dilectus.ij. et.iij. et eorũ que ibi.no. per Ber.ꝛ modernos.ꝛ eor̃ que plene no.Compoſt.ſ. de reſcrip.caplm̃.in glo.magna.ad princi.(et Inno.et Addi Hoſti.ſ.e.q2 cũctis.ꝛ ibi Pe.ꝛ Abb.in diſtinctionib[9].ꝛ ipſe Hoſti.in ſum.de ṗben.§.ij.a quo.✠.ad horũ ſolutionẽ Jo.an.)et ad correctionẽ ꝓ parte eorũ que no.ſ. de ṗben.c.vlt. Jo.an. ❡ Ordinario. Per ordinariũ intellige illũ ad quẽ collatio ꝑtinet: (vi.ꝙ no.de offi.or. Addi ordinarij in glo.ij. Jo.an.) ꝛ in hoc caſu intellige.ſ.de ṗben.dilect[9].ij. k ❡ Cõpellat. Sec[9] ſi fuiſſet dat[9] ad ꝓuidendũ.ſ.e.pxi. l ❡ Prouideri. De hac forma no.

a ſi contra faciat puniẽdus exi‑
ſtat) ei tamen poteſtas ſic nõ
b adimit̃ ↄferendi:q̃n teneat al
teri facta collatio ab eodem.
Niſi nos in gr̃a tibi facta:
decreuiſſemus irritũ et inane
c qđ fieret ↄtra ip̃am. Aut
executor huiuſmodi ordina/
d rio ſuam inſinuans poteſta/
tem:ne alteri conferret bene/
ficium de quo tibi ſoli eſt ꝑm
tenorem huiuſmodi manda/
e ti apoſtolici ꝓuidendũ:inter
dixiſſet eidem preſertim cum
interpoſitiõe decreti. Uel
niſi tu iuxta dictum manda/
f tũ eſſet in canonicũ iam rece/
g ptus:tũc enĩ p̃bende collatio
h alteri facta firmitatẽ aliquaꝫ
nõ hr̃et. Idẽ. Si tres expe.

s̄.de reſcrip.abbatẽ.s̄.de p̃ben.ꝓ illoꝝ. de cõceſ.p̃ben. cũ nr̃is. a Puniendus.De p̃ben.dilectus.ij.de off. dele.prudẽtiã·§·adijcimus. b Adimit̃. Rõnẽ dixi. s̄.c.pxi. c Contra ip̃am.Et tũc etiam ante p̃ñtatio nem litteraꝝ affecta eſt.in caſu.s̄.de reſcrip. tibi qui·§· q̃nimo:alias nec ꝑ p̃ñtationẽ affi cit̃ vt h̃ Joh.an. d Inſinuans s̄. eo. q: cunctis ·§·ex parte. e Interdixiſ/ ſet.No. reproba tã opinio . Ber. no.s̄. de preben. c.vi. vbi dicebat ꝙ executor dat⁹ ad cõpellendum nõ poterat inter dicere: (idẽ Ho ſti.in decre. ꝓ il/ lorũ.Sed Inno.dicit ibi ꝙ interdicere ꝛ reſeruare põt Jo.an.)Cõpoſt.ↄtra in p̃dicta glo.allegabamuſ decre. q: cũctis·§·ex pte. ſed in ꝓuiſore loquit̃: ſed illud vici/ nũ eſt mandato.vñ ſatis mandatũ intelligit̃.s̄.de elec. is cauſis.ff.iudi.ſol.iam tñ·§·in h̃. f Jam recept⁹. Tunc enĩ negociũ ꝓuiſionis faciẽde de p̃bẽda poſt rece ptionẽ vacante eſt deuolutũ ad papã: ꝛ ſic capitulo ad emptũ.vj.q.ij.dudũ.de ap.vt nr̃m.de offi.lega.licet.de prebẽ. inter cetera.vbi negocio ꝑmutationis p̃bẽde ad papã deuoluto nõ valuit collatio ordinarij de prebẽda que ꝑmutari debebat. g Tũc eni.ſ.in his tribus ca ſibus vel altero eoꝝ.ſ. cũ erat decretũ cũ executor inhi/ buit:vel cũ iam facta erat receptio. h Firmitatem. Ad plenã ꝛ breuẽ indaginẽ veritatis huius materie pri mo videndũ eſt de expectãtibus quis alteri preferat̃ ſe/ cũdo que gr̃e prebendas afficiãt. Ad primũ diſtingue: aut vterqꝫ expectat auc̃te ap . aut alter tm̃:aut neuter. In primo caſu ſic diſtingue: quia aut vtriqꝫ collat⁹ eſt canonicat⁹ a papa:aut vtriqꝫ mãdat̃ cõferri: aut alteri eſt collatus alteri ↄferri mãdatur. Si vtriqꝫ collat⁹ eſt cañ. a papa:ſi apparet q̃s primo impetrauit ille p̃fert̃ q̃tũcũqꝫ ſecũdo imperans primo ſuas p̃ñtet lr̃as ꝛ pri mo recipiat̃.de p̃ben.eo.li.cum cui.et ſic debet intelligi de reſcrip.capitulum ſancte crucis.hoc fallit in caſibus in quibus prefert̃ ſecũdus impetrãs. Primo ſi primus fuit negligens petere p̃bendã debitã.s̄. e.li. de preben. ſi clericus·§·verũ.de reſcrip.tibi qui.in fi. Secundo qñ debet̃ dignitas ſecũdo que habet p̃bendã annexã.s̄.de preben.quia ſepe. Tertio qñ ſecundus ex ſe habet prero gatiuã.s̄.de preben.c.pe. Quarto qñ ſecũdus nõ ex per ſona ſua:ſed ex ꝑſona tertij impetrantis ſuꝑ primũ pre rogatiuã habet.ſ.c.pxi.Quinto ſi vacauit ſacerdotalis prebenda:ꝛ ſecundus eſt in etate ꝛ nõ primus.s̄.de pre ben.ei cui.qđ tñ ſane intelligas ꝓut ibi dixi. Idẽ putãt quidam in caſu decre.eo.ti.ſi pauper.ſed dic vt ibi dixi: hoc cũ apparet quis primo impetrauit. Si aũt nõ ap/ paret ex data vel alio modo quis p̃mo ipetrauerit. aut alter p̃uenit in p̃ñtãdo:aut ambo ↄcurrũt:ſi alt̃ p̃uenit ille p̃fert̃:Si aũt ambo ↄcurrũt ille vł illi vel ipoꝝ ma ior pars ad q̃s collatio ꝛ receptio ſpectat:alterũ eligere tenent̃ ꝛ ille ſolus admittet̃ vel alteri p̃feret̃: niſi papa vtriqꝫ voluerit ꝓuidere:vt.s̄.de reſcri.duobus.ij.rñſo. ſi aũt neutri collatus ſit canonicatus: ſed vtriqꝫ cõferri mãdat̃:aut ↄſtat q̃s primo impetrauit aut nõ. Si non ↄſtat:tũc dic vt.s̄.pxi.dixi: qñ vtriqꝫ collatus erat per decre.de reſcrip.duob⁹.ij.rñ. Si ↄſtat aut mãdat̃ vtriqꝫ pure ↄferri:aut alteri ſub ↄditiõe:alteri pure:aut vtri/ qꝫ ſub ↄditione. Si ↄſtat q̃s primo:ꝛ mãdat̃ vtriqꝫ pu re ↄferri:datis executorib⁹ ad ꝓuidẽdũ:ſi p̃mus primo p̃ñtauit ꝛ prim⁹ recept⁹ fuit: hic nulla eſt q̃o.ſi ỽo ſc̃ds primo p̃ñtauit:ꝛ primo fuit recept⁹ adhuc indiſtincte p̃ bẽda vacãte poſt receptionẽ p̃mi: vel etiã añ ſi ad/ huc nõ erat colla ta ſc̃do:p̃fert̃ pri mus impetrãs: de reſcꝓ.tibi q̃.j. rñſo.ſi aũt tpe re ceptionis primi iã erat prebenda collata ſc̃do: aut i lr̃is p̃mi erat de cretũ:ꝛ tũc indi/ ſtincte p̃bẽda illa p̃mo debet̃.s̄. e. li.de reſcꝓ.tibi q̃. ·§·q̃nimo:aut nõ erat decretũ in lr̃is.ꝛ tũc aut executor iſinuauit reſ̃uauit ꝛ inhibuit maxie cũ decreto aut nõ. In p̃mo caſu p̃bẽda vacãs poſt reſ̃uationẽ ꝛ iſinuatio nẽ collata ſc̃do p̃mo ꝛ nõ ſc̃do impetranti debet̃:vt.e.c. ·§·idẽ q̃qꝫ. In ſc̃do caſu poteſt p̃bẽda ſibi collata ſc̃do ipetrans p̃mo p̃ñtãs:vt.e.ti.tibi q̃.j.rñſo.in fi. Qđ aũt dixi p̃mo impetrãte p̃terqꝫ h̃ vltio caſu p̃ferri:itelligas ſane:vt etiã p̃ferat̃ ſc̃ds i caſib⁹ q̃s.s̄.c.pх.pte notaui. Si ỽo mãdat̃ alteri ſub ↄditõe alteri pure ↄferri:ſi pri ma eſt pura ſc̃da ↄditiõalis:idẽ qđ.s̄.ſi ỽo p̃ma gr̃a eſt ↄditiõalis : puta vt ꝓuideat̃ ſi acceſſerit ↄſenſus capl̃i ſi ſecũdus pure ipetrãs p̃uſqꝫ cõſenſus accedat a papa vel executore ſuo obtineat canonicatũ p̃fert̃ primo al̃s p̃feret̃ p̃mus.s̄.de reſcrip.ſi ꝓ te. Si ỽo vtriqꝫ mãdat̃ ſub ↄditiõe ↄferri:puto in h̃ caſu ꝙ q̃ p̃mo ad ꝓuiſionẽ ꝛ ↄditionẽ ꝑuenerit ille p̃ferat̃ in aſſecutiõe p̃bende tũc vel poſt vacãtis.ar.p̃dicte decre.ſi ꝓ te.iã eni dies date ad diẽ ↄditionis refert̃.ad h̃.s̄.de ap.p̃terea.de voto.lꝫ de ↄdi.ap.ſuꝑ eo. Si ỽo nõ appareat q̃s p̃mo ad ↄditi onẽ ꝑuenerit:ſatis eẽt ſ̃uandũ qđ di[illegible].s̄.d reſcꝓ.c.pe. Si aũt canonicat⁹ alteri collat⁹ eſt: alteri ↄferri mãda tur:aut p̃mo impetrãti collatus eſt: ſc̃do ỽo ↄferri mã/ dat̃ aut ecõuerſo:aut igrat̃ q̃s p̃mo impetrauit. In pri mo aũt caſu dubiũ nõ eſt p̃mo ipetrantẽ p̃ferri.de p̃bẽ. cũ cui. In ſc̃do adhuc p̃mus ipetrãs p̃fert̃ ſc̃do.s̄.de re ſcꝓ.tibi q̃.de p̃bẽ.ſi apl̃ice.ad fi.qđ verũ puto niſi in ca ſu q̃.s̄.dixi ex duob⁹ q̃b⁹ mãdat̃ ↄferri ſc̃m p̃mo p̃fer/ ri.de reſcꝓ.tibi q̃.j.rñſo i fi. Si aũt nec ex data nec alio mõ apparet q̃s p̃mo impetrauerit:indiſtincte tũc p̃fer/ tur cui collat⁹ eſt canonicat⁹.s̄.de reſcꝓ. duob⁹.j.rñſo. Si ỽo alt̃ tm̃ ap.auc.expectat:iſte ſiue ſit p̃m⁹ ſiue ſecũ dus p̃fert̃ inferioꝝ legatoꝝ vel q̃rũcũqꝫ auc̃te receptis vel expectãtibus.s̄.e.li.de p̃bẽ.hi q̃. Si aũt aliq̃s eſſet recept⁹ auc̃te legati h̃ñtis ſpãle mãdatũ a papa auc̃te pape recept⁹ intelligit̃:vt ibi.ij.rñſo. Interdũ etiã rece pti ꝑ lr̃as facultatis:intelligũt̃ recepti auc̃te ap. qđ dic vt.s̄.e.li.de reſcꝓ.cũ aliquibus. Si aũt aliq̃s expectet auc̃te legati:ſc̃ds ỽo auc̃te pape:demũ imperret p̃mus ↄfirmationẽ ꝛ executores a papa:adhuc p̃fert̃ ſc̃ds:ſed ille p̃m⁹ p̃fert̃ oib⁹ poſt ſuã ↄfirmationẽ imperrãtib⁹ a papa.s̄.de p̃ben.ſi apl̃ice.ꝛ.c.ſi eũ. Si ỽo neuter expe/ ctet auc̃te apl̃ica: aut vł qꝫ ex reſ̃uatõe legati:aut vł qꝫ ex receptiõe capituli: aut vn⁹ ex receptiõe capl̃i:alter ex reſ̃uatiõe legati.p̃ma dubitatio hodie nõ ꝓcedit:q: aut vnus ꝛ idem legatus fecit, reſeruationẽ; ꝛ tunc non va let ſecunda nec eius ꝓceſſus ꝛ decre. vt.s̄.de offi.lega.

etātes ſīt in vna eccl'ia: vnus auc̄te Martini alter auc̄tate Boniſa. tertius eiuſdē auc̄te cū ꝓrogatiua: vt p̄ferat oib⁹ receptis nō auc̄te Bonifacij p̄bendas ꝺi ꝯſequent̄ hoc ordine: q2 primā habebit ſecundus: ſecūdā tertius: tertiam primus qđ ꝓbat̄ arg. legali. Joban. an. ca. VII

a b Auc̄te Martini pape p̄deceſſoris noſtri quodā ad p̄bendam primo in ꝑmenſi eccleſia vacaturā nulli alij ꝺ iure debitam in eiuſdē eccleſie canonicum recepto: et alio a c nobis in eadē eccl'ia ſimilem grām adepto ſecūdo: tertius deinde auctoritate nr̄a in ip̄a permenſi eccl'ia in canonicū ⁊ in fratrē recipit̄ cū prerogatiua gratia: q omnibus predeceſſoꝝ nr̄oꝝ auctoritate: non aūt nr̄a receptis in aſſecutione prebēde debeat anteferri. poſt hec aūt quedā vacat prebenda in eccleſia memorata: d querit̄ quis eorū alteri p̄feratur: ⁊ ſm̄ quē ordinē prebendas aſſequi debeant tres predicti? ¶ Cum igit̄ ex tenore grē tertio a nobis ꝯceſſe: ap e pareat euidenter nos voluiſſe primo tertiū: ⁊ ſecundū ter f tio ān̄ferri: decernimus q primā ſecūdus: ſecūdā terti⁹: et

preſenti. §. ceterū. aut predeceſſor fecit primā: ſucceſſor ſcđam: ⁊ adhuc non ꝓcedit queſtio quia exquo ad collationē iam vacantiū ꝓceſſum non erat: expirāt reſeruationes ⁊ decreta finito legationis officio: vt. e. c. j. rn̄ſo. Siuterq̄ auc̄te capituli expectat: de eq̄tate deberet̄ primo p̄benda: ſi tamen capitulū eā ſecundo vel neutri: ſed alteri tertio cōferat. tenet collatio q2 capitulū ius ad p̄mā vacaturam dare nō potuit: ſed papa ſolus. ſ. e. c. j. ⁊ de h. ſ. de p̄bē. relatū. p Inno. ⁊ Hoſti. ⁊ dicūt q̄dā q tales receptiōes nō valēt hodie: p decre. ſ. eo. deteſtāda. qđ non credo: vt ibi dixi. Si ſoꝛnus expectat ex receptiōe capl'i: alter ex reſeruatiōe legati: puto q ſiue ſit primus ſiue ſecūdus: illi ꝓquo reſeruata eſt a legato debet̄: q2 cū potuerit reſeruare p̄bendā nulli debitā: vt. ſ. de iurepa. cū dilectus. iſta aūt nulli eſſet debita: q2 vt dixi capitulū eius ad vacaturam nulli conferre potuit: ergo ſup ipſa tenet reſeruatio legati. Et ſi contra illā inhibitionē reſeruationē ⁊ decretū alteri cōferatur nō valeat: vt in p̄dicta decre. cū dilectus. ſ. de offi. leg. p̄nti. j. rn̄ſo. Uidendū eſt de ſcđo. ſ. q̄ grē p̄bendas afficiāt: ⁊ dic breuiter q ſi papa ꝯtulit canonicatū: ſtatim affecta eſt p̄benda q̄ tūc vacabat: vel q̄ primo vacabit: nulli alij de iure debita. ſ. de preben. ſi poſtq̄. et. c. dudū ita q ſi eti ab ignorātibus ⁊ ignorāti ꝯferat̄: nō valet collatio vt ibi. Si aūt non ꝯtulit canonicatū ſtatim ſed mādauit ꝯferri: aut mādauit ꝯferri primā quā acceptaret: aut primā que vacaret. In p̄mo caſu nō eſt affecta p̄benda: q̄ntūcūq̄ fiāt inhibitiones reſeruatōes ⁊ decreta niſi p̄mo fiat acceptatio: vel ipſi⁹ vacātis vel prime vacature: vel ex cā ſecūde vel vlterioris: vt. ſ. eo. q2 cūctis. §. pe. ad fi. certā aut̄ ⁊ exp̄ſſam anteq̄ vacet talis acceptare nō p̄ōt: vt. ſ. e. ti. ne captāde. ⁊ ſi talē acceptet: p talē acceptationē prebenda non afficit̄: vt ibi. Si aūt de canonicatu ⁊ p̄benda ſi q̄ vacat: vel que primo vacabit ꝓuideri mandauit: aut mandat ſolū illi ad quē pertinet collatio: aut ſolū executori vt cōpellat: aut illi ⁊ executori ꝓuideat: aut ſoli executori vt ꝓuideat. In primis tribus caſibus p preſentationē litterarū nō afficit̄ p̄benda: niſi in tribus caſibus vel altero ipſorū. Primo ſi in gr̄a erat decretū: tunc enī ſtatim per preſentationē lr̄aꝝ eſt affecta prebenda: vt hic. Item ſi nō erat decretū ſi auc̄te illius grē in canonicū fuerit receptus tūc per receptionē affecta eſt prebenda: vt hic in fi. Itē cū executor inſinuauerit ⁊ interdixerit maxime cum decreto: ⁊ hos caſus habes hic: ⁊ ſic intelligant̄ decreta. de preben. dilectus. ij. ⁊. iij. in caſu quarto. ſ. quādo ſcribitur illi ad quem pertinet collatio dato executore vt ꝓuideat hic per preſentationem litterarū factam collatori afficitur prebenda ita q collatio poſtea alteri facta non tenet. ſ. ea. ꝓxi. ⁊ ſic intelligi debet. ſ. eo. ꝓpoſuit. quod quidam verum putant niſi executor ille ꝓnunciaſſet ſe executorē nō eſſe per decre. ſ. de preben. dilectus. ij. qđ verū non puto. nam affectio prebende que per p̄ntationē erat inducta: tolli non poteſt in preiudiciū impetrantis p executoris inſquam ꝓnunciationem: vnde ibi ſecūdā opinionē teneo vlri. glo. ſed ſi executor datus fuerat ad ꝓuidēdū vt. ſ. c. ꝓxi. dico tamen tutū impetranti q ab illa ꝓnunciatione appellet. In q̄nto caſu quādo ſoli executori ſcribitur vt prouideat: hic per ſolam inſinuationē executoris: ⁊ notificationem eius q vult p̄bendā per illam poteſtatē ꝯferre etiā ſi non interdicat: puto affici prebendam. ſ. eo. quia cūctis. §. ex parte. ⁊ ſic erit iſta differentia qn̄ ſcribit̄ ſoli executori ad compellēdū: ⁊ qn̄ ſoli ad ꝓuidendū: quia primus vt afficiat̄ prebenda habet inſinuare ⁊ interdicere vt hic: ſecundo ſufficit ſi inſinuet: vt in predicto. §. rationē diuerſitatis collige ex his que dixi. ſ. c. ꝓxi. in glo. ij. Jo. an.

A Uctoritate. ¶ Primo ponit tres gratias factas diuiſis tribus in eadē eccleſia ſucceſſiue. ſed tertio cū prerogatiua ſup primū ex quibus queſtionē format. q̄ ſecundo. ibi: Cū igitur. ſoluit rationē reddens ⁊ argumētū inducens. ibi: Licet enī. facit q no. de preben. capl'm in. j. Joh. an. a ¶ Auc̄te. Pulcher caſus iſtius decre. ſimilis illi quem habuiſti. ſ. de p̄ben. c. pe. et emanauit ad declarationē ⁊ correctionē eoꝝ que no. Compoſt. ſ. de reſcrip. capl'm. in glo. magna. §. Item ſi duo recepti ſunt Jo. an. b ¶ Martini. Ita forte fuerat de facto. vel ſtudioſe hoc dixit: quis in expectātibus auctoritate Nicolai vel Celeſti. nō ꝓcedebat dubitatio ꝓpter reuocatoriā Boniſa. de qua dicit̄. ſ. c. ꝓxi. ⁊. ſ. de p̄ben. c. pe. ⁊ antepe. Jo. an. c ¶ Similē. Cū nulla prerogatiua. vt patet p inferiora. d ¶ Preferat̄. In illa prebenda. e ¶ Voluiſſe. Voluntas igit̄ ipſius ſeruāda eſt ⁊ mandatū de preben. cui de nō: cū ſi. f ¶ Primā ſecundus. Cōtrariū dicebat Cōpoſt. in p̄di. loco in ſimili. vel eadē queſtiōe que talis eſt: primus receptus fuit per lr̄as generales: ſecūdus p ſpeciales: tertius p ſpeciales cū hac clauſula: q deberet p̄ferre oib⁹ receptis in eccl'a auc̄te generaliū litterarū querebat ſm̄ quē ordinem deberent p̄dicti p̄bendas aſſequi: et dicebat Compoſt. q tertius excludebat primū: ſed q2 p̄mus excludebat ſecundū qui ſecundus poſtponebat tertiū ex pſona ipſius ſecundi: ⁊ ſi nō ex ſua: primus debebat habere primā: ſecundus ſecūdā: tertius tertiā: ſm̄ regulā. Si vincovincentē ⁊c. ff. de diuer. ⁊ tempo. p̄ſcrip. de acceſſionibus. ad h. ſ. de offi. leg. dilect⁹. ſed h̄ eſt falſum vt hic vides: et ſatis id patet p ꝯſiderationē intentionis pape: vt dicit littera:

intentio em̄ eius fuit ſcd̄m ꝓferri tertio: ⁊ tertiū ꝓmo: ⁊ ſic ſeruet ordo: ⁊ ſic etiam fallit ⁊ locum habet regula illa: ſi vinco ⁊c̄. de q̄ no. xxiiij. q. j. rogam⁹. ⁊ fallit etiā il la regula in caſu. l. j. poſite. ff. ad tertull. equiſſimum. §. Additio ſi ex filio. C. de natu. li. auc̄. lz. (Ibi Cy. poſt. Pe. ſic ſol/ uit Brochard⁹.

ta ꝙ in aſſecutione ꝓme ꝓbende tertius nocet ꝓmo ⁊ ſi bi quo ad illā nō ꝓdeſt: tamen ſibi ꝓdeſt in hoc: quia ei tius ſuam ꝯſequit: ⁊ eſt ſimile. vxor legitima excludit naturales nō legitios: q̄z al's ſi nō eſſet ꝓles vl' vxor le/ gitia ſuccederēt in duab' vncijs. ⁊ tn̄ ip̄a vxor excludit

Aut q̄rit̄ diuerſ caſibus: ⁊ tūc lz vincā vincēte te. nō ꝓpterea vico te: vt in hac auc̄. e. l. §. ⁊. j. pxi. al/ le. Aut de codē ⁊ tunc refert an ſit eadē cā vicēdi te q̄z vinco vincen/ tē te. Aut non: ꝓ mo caſu vera eſt regula: vt in. l. de acceſſiōibus. Se cundo caſu non: vt in. l. claudius. ꝟ. alle. Jo. an.) in auc̄. de eq̄. do. §. his. ff. qui po. in pig. ha. l. claudi/ us felix. Jo. an.

a ¶ Seruaret. q̄ tn̄ diligēter ē ſer uāda. ꝟ. eo. li. de ꝓbē. cui de non. cum ſuis cōcor.

b ¶ Contingit. ponit caſum. l. ff. ad tertull. l. ij. §. obijcit. ꝟ. ſz ſi ſit agnatus. al's eſt ibi. §. Jo. an.

c ¶ Patre. Car/ nali: ſed adopta/ to vt ſequitur.

d ¶ Fratre. Nō ꝯſtitut' in adop tiua familia: ⁊ d̄ carnalibus intel lige. Jo. an.

e ¶ Pater. Car/ nal' ꝯſtitutus in adoptiua fami/ lia: vn̄ deſijt eſſe Additio agnatus (iſti. de leg. ag. tu. ad fi. ⁊ ti. ſe. de capi. di mi. §. mīma. [vbi p̄z ꝑ minimā ca

tertiā primus debet obtinere prebendam: alias forma mā/ a dati minime ſeruaret. Licet em̄ ex perſona ſua ſecundus primā obtinere nō poſſet: ex perſona tamen tertij qui pri/ mum ſuperat illam habet. ſi/ b cut contingit in ſucceſſione il lius: qui ab inteſtato relictis c patre in adoptiua familia cō d ſtituto: matre atq̄ꝫ fratre de/ e cedit: in q̄ ſucceſſione pat̄ ex ſe matrem excludit: ſed quo/ f niā talem patrē agnatus ma terq̄ꝫ vincit agnatū: mat̄ pa/ tri: nō ex ſemetipſa: ſz agnati perſona: in ſucceſſione huiuſ modi antefertur. Idem.

Reuocatoria gratiarū inclu dit receptos in canonicos ꝓ/ bendā diſtinctaꝫ expectātes etiā ſi ꝑcipiebāt diſtributio/ nes quotidianas: ſecus ſi ꝓ/ bendā diſtinctā non expecta uit: ſed augmentū portionis includit habētes ius ad va/ caturā ſi nondū eſt deuentuꝫ ad collationem. h. d. ſm̄ Jo.

Quoniam ex ca. VIII g cōſtitutione noſtra ꝑ h quam paulopoſt ꝓmotioneꝫ i nr̄aꝫ ad ſūmi pōtificat' apicē oēs collatiōes: ꝓuiſiōes: re/ ſeruatiōes ⁊ ꝯceſſiōes ſuꝑ ca nonicatib' dignitatib' ꝑſona tibus prebendis officijs por/ tionibus preſtimonijs: eccle/ ſijs parochialibus: rurali/ bus ⁊ alijs quibuſcunq̄ꝫ be/ neficijs eccleſiaſticis vacatu/ ris: quocunq̄ꝫ nomine cenſe/ rentur: ac etiam ſuper cano/ nicatibus ſub expectatione dignitatum vel aliorum quo rumcunq̄ꝫ beneficiorum qui/ bus ius nō eſſet queſitum in re: licet ad rem a felicis re/ cordationis Nicolao papa iiij. ⁊ Celeſtino. v. predeceſſo ribus noſtris factas ſiue con ceſſas: auctoritate apoſtolica in fratrum noſtroꝝ preſentia omnino caſſauimus irritaui/ mus ⁊ vacuauimus: caſſas ir ritas ⁊ vacuas nūciauimus ⁊ nulli⁹ fore decreuimus fir/ mitatis multe dubitationes inſurgunt. vt vnde prefate cō ſtitutionis reuocatorie pro/ ceſſit editio interꝓtatio eius k quoq̄ꝫ procedat. ¶ Preſen/ ti declarandū duximus ſan/ ctione: ꝙ in illis qui editio/ nis tempore ſupradicte vltra ſtatutum numerum erant per eoſdem predeceſſores cano/ nici ſub expectatione preben darum vel etiam portionum: l eadem conſtitutio locum ha/ m bet. Si autem huiuſmodi re/ cepti vltra numerum: diſtri/ butiones: et alia vt canoni/ ci de numero exiſtentes: ſic tempore dicte reuocationis habebant: ꝙ per ceſſionem n vel deceſſum illoruꝫ qui erāt

ab agnat'. C. vn̄ vir ⁊ vxor. l. j. ſed ſi ip̄a nō ſuꝑeſſet naturales exclu/ dūt agnatos in duabus vncijs: hec ꝓbant̄. C. de natu. li. auc̄. lz. ⁊ in auc̄. q̄b⁹ mo. na. effi. le. §. ſi q̄s aūt. coll'. vj. (Ho Additio ſtieñ. in ſum. q̄ fi. ſint legi. §. an v/ trūq̄ꝫ gen⁹ ſucce/ dat. ꝟ. ꝙ aūt di/ xi Jo. an.)

Quoniam. ¶ Prio ponit Diuiſio mentem reuoca/ torie. Scd̄o ibi: Preſenti. Decla/ rat quinq̄ꝫ dubia circa illā. Primo tria. Scd̄o q̄rtū ibi: In illis. Ter tio q̄ntū ibi: Sa ne. (Et h̄ iunge Additio lr̄aꝫ q̄ eſt. ꝟ. ꝑ. xx/ iij. lineas ibi: qn̄/ q̄ꝫ multe dubita/ tiōes inſurgunt ex conſtitutione. Jo. an.) Emana uit declaratorie ad reuocatorias: de q̄bus dixi. ꝟ. de ꝓben. c. penul. ⁊ antepenulti.

g ¶ Cōſtōne. A ꝓncipio duꝫ erat Neapoli forte v/ nica fuit cōſtitu/ tio: p⁹ modū fue/ rūt due. vna ſuꝑ gratijs Nicolai. alia ſuꝑ g̃tijs Ce leſtini: vt dixi de ꝓben. ſi is cui.

h ¶ Poſt. ſ. ſexto kalendas ianua

pi. di. q̄ eſt cū is q̄ ſui iur' erat alieno iuri ſb̄ijcit̄: ciuita te ⁊ libertate retēta quē deſinere eſſe agnatā. Jo. an.)

f ¶ Agnatus. ſ. frat̄. Tres ꝗ ponit regulas. Prima ꝙ pater carnalis adoptatus excludit matrem carnalem. Additio Secunda ꝙ mater excludit agnatū (ſm iura digeſtoꝝ vt patet ꝑ ſequētia. qd̄ etiā ſm iura illa in fratre ꝓce/ dere nō videt̄: vt dixi in tex. Jo. an.) qd̄ hodie ſm iura Additio C. ⁊ auc̄. locum non habet. (C. ad tertull'. l. vlti. ⁊ auc̄. ⁊ cum ſolis. ⁊ auc̄. defuncto. Jo. an.) Tertia ꝙ agnatus excludit patrem carnalem in adoptiua familia cōſtitu/ tū. pone ꝗ patreꝫ ꝓmū impetrantē: matrem ſcd̄m: agna tum tertium cum prerogatiua: ⁊ ſic intelliges: et ſic no/

rij: vt ibi dixi. ſ. q̄nto die exeūte decēbri: ⁊ ſuꝑ h̄ vide qd̄ dixi in fi. huius li. ſuꝑ data. i ¶ Apicē. Sic. ꝟ. in ꝓe/ mio hui⁹ li. §. ſane. ⁊. xl. di. nō nos. (vide qd̄ dixi in Cle. Additio romana. de iureiur. in ꝓn. Jo. an.) k ¶ Procedat. xj. q. j. §. ex his. de ſen. ex. int̄ alia. C. de legi. l. vlt. ⁊ de mul tiplici interꝓtatiōe hēs in ꝓdicto. §. ex his. ⁊ de poſtu/ la. c. j. Jo. an. (dicit Archidi. ꝙ illa decre. j. ꝯdicit: ſz ibi Additio de interꝓtatione iudici': h̄ de interꝓtatiōe ꝓncipis. Jo. an.) l ¶ Locū hꝫ. Habes igit̄ ꝓmū caſum declarato riū. ſ. in his receptis vltra numerū expectātibus portio nes vel ꝓbēdas. m ¶ Hmōi. ſ. auctē Nicolai vel Ce/ leſtini. n ¶ Deceſſum. Vel depoſitionem: vel iuris

intra numerum ex vigore prioris gratie: nil amplius aſſequi expectabant: niſi diſtributionum ſeu partium ſuarum augmentum: cum forſan eſſet eccleſia in qua canonicorum: non autem portionum numerus vel prebendarum a diſtinctio habebatur: quãtoq; inter pauciores cuiuſuis eccleſie diuiduntur prouentus maiores fieri poſſunt ſingulorum percipientium portio b nes ad c iſtos d vel eos qui per e litteras facultatis dictorum predeceſſorum noſtrorum in aliquarum eccleſiarum canonicos erant recepti (licet p̄bendas vel alia beneficia expectarent) ꝯſtitutionem certum eſt non extendi p̄fatã. ¶ In illis vero qui vltra numerum auctoritate prefata: in aliquarum eccleſiarum canonicos iam recepti: quantum ad capitulum et ad chorum ac diſtributionũ perceptionẽ quotidianarum plenitudinem iuris canonici tũc habebãt: ſed in eis dignitates perſonatus p̄bẽdas portiões vel alia bñficia q̃ dantur tñ exiſtẽtibus de nũero expectabant: f cõſtitutionem p̄fatam locum habere (rõne huiuſmodi ex g ſpectationis) dubiũ non exiſtit. ¶ Sane in his q̃ ſup canonicatibus p̄bẽdis et dignitatibus parochialibus: vel alijs eccleſijs ſeu beneficijs q̃buſcũq; a dictis p̄de. noſtris lr̃as impetrauerunt: etiam ſi p executores illorum facte fuerint reſeruatiões: decreti interpoſitiões: varijq; pceſſus et etiã ſi eadẽ bñficia tũc vacabãt: et p impetrãtes petitum vacabãt fuerat ab executoribus ꝙ eis illa ꝯferrẽt: non tamen ipſorum beneficiorum vacantium collationes tũc tempis h erant facte: locum habet conſtitutio ſupradicta: vt omnes huiuſmodi gratie quarum ratione tunc non erat ad collationem proceſſum: et ſic p conſequens ius in re non fuerat ipſis impetrantibus acquiſitum: intelligãtur penitus reuocate. Ne ſede vacante aliquid innouetur. Bonifacius octauus. Collatione communiter ad ep̄m et capitulum pertinente vno ipſorum effecto inabili alter confert. hoc dic.

priuatione: de elect. cũ in cũctis. de do. et ꝯtu. veritatis.

Queſtio a ¶ Diſtinctio. Nunquid impetrãs in tali eccl'ia vt ſibi puideatur de canonicatu et p̄benda ſi vacat: vel quam primo vacauerit: vel ſe facultas obtulerit in tali eccleſia: recipietur p has lr̃as? Et dicũt quidã ꝙ nõ: quia ꝯditio nõ eſt extitura: quia ibi p̄benda non vacat nec vacare põt: de p̄ben. dilecto. quia etiam talia reſcripta vt ambitioſa ſunt reſtringẽda: de elec. dudum. ſ. de p̄ben. quamuis. j. Alij dicunt ꝙ ſi ſimpliciter ſcribatur vt recipiatur: non obſtãte certo canonicorum numero: ſed non adijciatur ꝙ puideatur ſibi de p̄benda ſi vacat vel quam primo vacauerit: tũc ſtatim recipietur etiam ſi numerus canonicorum ibi ſtatutus non eſſet: quia illud nõ ob. non minuit: ſed addit ſcilicet ꝙ ſtatim recipiatur: licet ibi certus ſit numerus: ſed ex quo adijcitur de p̄benda ſi vacat et c. patet ꝙ de tali eccl'ia nõ põt intelligi: vt ſupius dictũ ẽ. Tertij dicũt ꝙ ſi nõ eſt dictus nũerus canonicorum nec p̄bẽdarum: tali ipetranti nõ puidebitur: ſed ſi numerus canonicorum ſtatutus eſt: vt in q̃ſtione ppoſita et in caſu noſtro: p ꝯſeq̃ns ſtatutus intelligitur certus nũerus portionũ: ad h' de ꝯſti. trãſlatione. et idem dicunt econuerſo: hoc poteris videre p Inno. ſ. eo. ti. ex pte. et p Compoſt. de reſcrip. capitulũ. in glo. magna § item quid ſi papa mandat aliquem.

Additio (et c. ꝯſtitutis in fine.) Hoſtien. autem in decre. p̄dicta ex pte. dicit indiſtincte ꝙ etiam ſi non ſit certus numerus canonicorum nec p̄bendarum etiã ſi in reſcripto caueatur quod aſſignetur p̄bẽda vacãs: vel quam p̄mũ ſe facultas obtulerit: et nõ ob. certo can. et c. valet reſcriptum. ſequitur enim ſcḿ eũ ꝙ ſi papa intendat puidere in eccl'ia in q̃ certus nũerus eſt: ꝙ eſt minus impetrabile: ꝙ multofortius in eccl'ia in q̃ nõ eſt certus ꝙ magis eſt impetrabile: allegat. ſ. de deci. ex pte. ij. quod fit. ſint legi. p venerabilẽ. de

Additio trãſla. c. vlt. (fac. ff. de lega. l. cui ſerui. vbi legatur ſeruis cũ peculio. et hi debent qui nõ habent peculiũ. Jo. an.) in Cle. lr̃is. de reſcrip. in glo. fi. nec ob. ꝙ talis ſtatim canonicatũ et p̄bendã habebit: et quia ſi hoc durum ſit obediendum eſt: de reſcrip. ſi q̃n. nec ob. ꝙ non extabit conditio ſi vacat: quia illud ſi vacat non fuit appoſitũ vt receptionem ꝯditionem reddat. vel vt impedimentũ indicat: facit. ſ. de reſcrip. ꝯſtitutus. ſed vt impedimentũ remoueat ſi quod eſſet: (ſic quandoq; ponuntur clauſule ad exequendã gr̃am: nõ ad augẽdã: vt in Cle. j. in fi. de p̄bẽ. Jo. an.) Additio

et que cauſa dubitatiõis tollende in reſcriptis inſeruntur: lus eius non ledant nec mandatũ impedient. ff. mãda. quia de mutua. ff. de mili. teſta. ſi miles. nec ambitioſũ ẽ paupere clericũ ſibi bñficiũ ipetrare. de eta. et q̃li. tuã. de p̄bẽ. cũ ſcḿ. non ob. decre. ex pte. et decre. dilecto. quia licet in tali eccl'ia in q̃ nullus eſt nũerus Lateran. ꝯciliũ locum nõ h̃eat: vt ibi. puiſio tñ papalis locũ hʒ: ad h' . ix. q. iij. cũcta p mũdũ. et c. p p̄ncipale. fatetur tñ ꝙ obſtabit impetrãti penuria eccleſie ſi tãta ſit ꝙ non ſufficiat pluribus nõ ꝯliter eũq; ſed ꝙ quilibet honeſte de ſua portione viuere poſſit ſcḿ ꝯſuetudinẽ puincie in eadẽ eccl'ia antiquitus obſuatã. ſ. de inſti. c. j. et ij. (vide ꝙ no. de vi. et hone. cleri. quoniã in fi. j. glo. et ꝙ ibi dixi. Joh. an.) Additio

b ¶ Portiões. de ꝯſti. cũ. M. in prin. c ¶ Iſtos. Tales qui p vacatione nil recipiũt niſi portionum augmentum. d ¶ Vl' eos. Tacite aggreditur alium caſum quem reuocatoria non comprehendit. e ¶ Facultat'. Cõceſſas eis ad quos alias ptinebat receptio: nec cautũ erat in lr̃is illis quod auctoritate apoſtolica id facere poſſent: hoc dico p decre. ſ. de reſcrip. cum aliq̃bus. et p verba ipſius reuocatorie q̃ ſcripſi in p̄cedenti. c. ſi is cui. ibi dicitur p dictũ añceſſorẽ noſtrum ſeu eius auctẽ factas ꝯceſſas ſeu cõmiſſas et c. f ¶ Prefatam. Rõ (intellige huius tertij caſus. p̄mos enim duos nõ reſpicit. Jo. an.) quia non ſunt ipſorum pontificũ: ſed recipientiũ auctoritate recepti: vt dixi in p̄dicta decre. cũ aliq̃bus. Jo. an. Additio

g ¶ Exiſtit. Iſta igitur eſt differẽtia inter hũc caſum et primũ: quia ibi expectabat tñ augmentũ portionis: hic certam p̄bendam vel portionem dandã ſolum his qui erunt de numero: ad illam igitur expectationem reuocatoria non extenditur ad iſtam ſic. Jo. an.

h ¶ Erant facte. Nota contra regulam quod per me ſtat et c. ſ. de eo qui mit. in poſ. c. ij. vbi de hoc. nam per me non ſtetit quin fieret mihi collatio: ſed per executorem Nota